

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A III-A CIVILĂ

DOSAR NR. 15684/299/2014

DECIZIA CIVILĂ NR. 3514 A

Ședința publică din data de 28.09.2016

Tribunalul constituit din:

Președinte: Ștefania Țuiu

Judecător: Dana Alina Popescu

Grefier: Mihaela Popovici



Pe rol, se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanta – pârâtă S.C. ANTENA 3 S.A. și de apelanta – reclamantă HĂINEALĂ SCHMIDT OANA ANDREEA împotriva sentinței civile nr.6726/14.04.2015 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în contradictoriu cu intimații – pârâți S.C. SURSA ZILEI MEDIA SRL, ANDI TOPALĂ și JURINDEX MEDIA SRL, având ca obiect acțiune în răspundere delictuală.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns apelanta – pârâtă prin avocat, apelanta – reclamantă prin avocat și intimații – pârâți Andi Topală prin avocat și Jurindex Media SRL prin avocat, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare a părților este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Părțile prezente prin apărători, învederează tribunalului că nu au alte cereri prealabile de formulat.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat, excepții de ordine publică de invocat ori probe de administrat, tribunalul constată cercetarea judecătorească încheiată și acordă cuvântul asupra cererilor de apel.

Apelanta – reclamantă prin avocat, solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat, modificarea în parte a sentinței atacate, în sensul obligării intimaților SC Sursa Zilei Media SRL, Andi Topală, SC Antena 3 SA și SC Jurindex Media SA, în solidar, la plata daunelor morale, astfel cum au fost indicate în cererea de chemare în judecată, proporționale cu prejudiciul suferit de către apelanta – reclamantă prin lezarea dreptului la onorare, demnitate și reputație prin raportare la faptele ilicite ale intimaților, constând în publicarea afirmațiilor mincinoase, denigratoare, defăimătoare publicate în cadrul cotidianelor online sursa zilei și lumea justiției și transmise de postul de televiziune Antena 3 SA, în sensul aplicabilității răspunderii civile delictuale. Cu cheltuieli de judecată.

Apelanta – pârâtă, prin avocat, solicită respingea apelului formulat de apelanta – reclamantă Hăineală Schmidt Oana Andreea.

Apelanta – pârâtă prin avocat, solicită admiterea apelului său astfel cum a fost formulat, modificarea în parte a sentinței apelate, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată.

În subsidiar, solicită să se constate ca fiind disproportionat cuantumul daunelor morale acordate intimatei – reclamante în sensul diminuării acestora.

Apelanta – reclamantă prin avocat, având cuvântul asupra apelului formulat de apelanta – pârâtă, solicită respingerea acestuia.

Intimatul – pârât Andi Topală, prin avocat, solicită respingerea apelului formulat de apelanta – reclamantă, apreciind că în mod corect instanța de fond a constatat că în ceea ce îl privește nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale întrucât nu a depășit limitele libertății de exprimare, permise de art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Fără cheltuieli de judecată.

Intimata – pârâtă Jurindex Media SRL, prin avocat, solicită admiterea apelului formulat de apelanta – pârâtă și respingerea apelului formulat de apelanta – reclamantă. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Asupra apelurilor de față:

Prin sentința civilă nr. 6727/14.04.2015/14.04.2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. 15684/299/2014, s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta HĂINEALĂ SCHMIDT OANA ANDREEA, în contradictoriu cu pârâtele SC SURSA ZILEI MEDIA SRL, ANDI TOPALĂ, JURINDEX MEDIA SRL și SC ANTENA 3 SA ; a fost obligată pârâta Antena 3 la plata sumei de 10.000 euro despăgubiri pentru daune morale către reclamantă; a fost obligată pârâta Antena 3 la plata sumei de 5062,30 lei reprezentând cheltuieli de judecată către reclamantă; au fost respinse celelalte cereri ca neîntemeiate.

A reținut instanța de fond, în ceea ce privește starea de fapt și de drept dedusă judecății, următoarele aspecte:

În speță, fundamentul pretențiilor reclamantei îl constituie răspunderea civilă delictuală, impunându-se o analiză a speței prin raportare art. 1349 alin. (1) și (2) cod civil (Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. (2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.), coroborat cu art. 1357 cod civil, care prevede că: „Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. (2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă”.

Potrivit art. 70, 71, 72 și 73 Cod civil, orice persoană are dreptul la liberă exprimare la respectarea vieții sale private, a demnității sale și la dreptul la propria imagine.

Din prevederile legale menționate rezultă că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unei fapte ilicite; existența unui prejudiciu ; raportul de cauzalitate între faptă ilicită și prejudiciu ; vinovăția celui care săvârșește fapta ilicită, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

Cadrul legal în care urmează a fi analizată fapta pârâtei se completează cu dispozițiile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul la libertatea de exprimare, drept care nu este însă unul absolut, ci supus limitelor de exercitare potrivit paragrafului 2 al aceluiași articol, în măsura în care folosirea libertății de exprimare lezează, încalcă drepturile altor persoane, respectiv demnitatea, onoarea, dreptul la viață privată, care include și protecția reputației, ocrotite în egală măsură de legiuitor.

De asemenea, în cadrul Națiunilor Unite, Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice (19 decembrie 1966) este un instrument legal limitativ privind protecția drepturilor omului. Articolul 19 al Pactului stipulează că:

1. Fiecare are dreptul de a avea opinii fără nicio intervenție.

2. Fiecare are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept include libertatea de a căuta, primi sau distribui informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, atât oral, cât și în scris sau la tipar, în formă de artă, sau prin alt mijloc la alegerea sa.

În paralel cu art. 10 al Convenției Europene, libertatea garantată de art. 19 al Pactului ONU nu este absolută. Articolul 19 par. 3 lit. „a” prevede că: exercitarea drepturilor prevăzute în par. 2 al prezentului articol comportă anumite datorii și responsabilități. Din acest motiv poate fi supusă anumitor restricții care să fie în conformitate cu legea și cu necesitățile, pentru respectarea drepturilor și a reputației altor persoane.

Din jurisprudența Curții EDO, așa cum rezultă din Hotărârea Boldea împotriva României (15. februarie 2007), rezultă că „Libertatea de expresie constituie unul din temeiurile esențiale ale unei societăți democratice, una din condițiile primordiale ale progresului”. Ea este valabilă nu numai pentru informațiile sau ideile strânse cu bunăvoință sau considerate drept inofensive sau indiferente, ci și pentru cele care rănesc, șochează sau preocupă, în conformitate cu noțiunea de pluralism , toleranță și deschidere , dar în limitele circumscrise de art. 10 alin. 2 din CEDO.

În ceea ce privește dreptul la viața privată, Curtea EDO a decis, în jurisprudența sa constantă, că noțiunea de viață privată cuprinde elemente care se raportează la identitatea unei persoane, cum ar fi numele său, personalitatea, integritatea sa fizică și morală; garanția oferită de art. 8 din Convenție fiind destinată, în principal, să asigure dezvoltarea, fără ingerințe exterioare, a

personalității fiecărui individ în relațiile cu semenii. Așadar, există o zonă de interacțiune între individ și terți care, chiar și într-un context public, aparține „vieții private” (a se vedea Von Hannover împotriva Germaniei, paragraful 50).

Protecția reputației unei persoane este prevăzută în art. 10 paragraful 2 din Convenție, ca temei pentru restrângerea libertății de exprimare. Imaginea persoanei ține de sfera vieții private, iar statele semnatare, în baza obligațiilor pozitive, trebuie să garanteze oricărei persoane, „o speranță legitimă în ceea ce privește protecția și respectarea vieții sale private” împotriva practicilor presei de senzație (CEDO, cauza von Hannover c. Germaniei, hotărârea din 24 iunie 2004, par. 68).

Astfel, trebuie păstrat un just echilibru între, pe de o parte, protecția libertății de exprimare, consacrată de art. 10, și, pe de altă parte, dreptul la reputație al persoanelor în cauză, care, de asemenea, este protejat de art. 8 din Convenție ca element al vieții private.

Trebuie să se țină cont, totodată, de un element important: rolul indispensabil de „câine de pază” care revine presei într-o societate democratică (Goodwin împotriva Marii Britanii, Hotărârea din 27 mai 1996, paragraful 39, și Bladet Tromsø și Stensaas împotriva Norvegiei (Cererea nr. 21.980/93, paragraful 59). Presa nu trebuie să depășească anumite limite, ținând în special de protecția reputației și drepturilor celuilalt. Totuși îi revine sarcina de a comunica, pentru îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților sale, informații și idei asupra unor chestiuni politice, precum și asupra altor subiecte de interes general (a se vedea, printre multe altele, De Haes și Gijssels împotriva Belgiei, Hotărârea din 24 februarie 1997, paragraful 37; Thoma împotriva Luxemburgului, Cererea nr. 38.432/97, paragraful 45, și Colombani și alții împotriva Franței, Cererea nr. 51.279/99, paragraful 55).

Trebuie amintită jurisprudența constantă a Curții, conform căreia, pentru aprecierea existenței unei „necesități sociale imperioase” care să justifice existența unei ingerințe în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă distincția clară între fapte și judecăți de valoare. Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, cele din urmă nu pot fi supuse unei probări a exactității lor [a se vedea, de exemplu, hotărârile De Haes și Gijssels împotriva Belgiei, paragraful 42, și Harlanova împotriva Letoniei, Cererea nr. 57.313/00 (dec.) din 3 aprilie 2003].

Hotărârile Curții de la Strasbourg indică principiul conform căruia adevărul obiectiv al afirmațiilor nu trebuie să fie singurul criteriu luat în considerare de instanțe, elementul determinant trebuind să fie buna-credința a autorului afirmațiilor care afectează reputația partii vătămate. Totuși, dacă în virtutea rolului sau presa are datoria să alerteze publicul atunci când are informații despre fapte ilegale, faptul de a pune în cauză în mod direct persoane determinate, indicând numele și funcția acestora, implică pentru jurnaliști obligația de a furniza o bază factuală suficientă. Curtea Europeană a afirmat în repetate rânduri (de ex. Cauza Nilsen și Johnsen c. Norvegiei) ca afirmații

referitoare la fapte determinate, care deci sunt susceptibile de a fi probate, facute în absenta oricaror dovezi care sa le sustina si care nu sunt sustinute de chiar afirmatiile partii vatamate, nu se bucura de protectia art. 10.

Bineînțeles că, atunci când este vorba de afirmații privind comportamentul unui terț, în unele cazuri poate fi dificil să se facă distincția dintre acuzații de fapt și judecăți de valoare. Nu este mai puțin adevărat că și o judecată de valoare se poate dovedi excesivă dacă este lipsită de orice fundament de fapt (Jerusalem împotriva Austriei, Cererea nr. 26.958/95, paragraful 43).

Reclamanta a apreciat că i-au fost încălcate drepturile subiective nepatrimoniale privind imaginea, demnitatea, reputația și imaginea de care se bucură, în calitate sa de magistrat și de Președinte al CSM, prin acuzații mincinoase și declarații denigratoare și defăimătoare.

În speță, trebuie subliniat că aspectele privind funcționarea justiției, inclusiv a CSM, implică cele referitoare la activitățile desfășurate de persoanele membre ale acestei instituții (sau cu funcții de conducere în cadrul său) constituie o temă de interes public, ceea ce determină un anumit tip de analiză, prin prisma unor criterii mai permissive față de demersul jurnalistic. Curtea EDO a fundamentat, astfel, necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra și caracterul extins al protecției acordate libertății de exprimare, într-o atare situație. „Curtea subliniază că este fundamental, într-o societate democratică, să protejeze jocul liber al dezbaterii publice. Ea acordă cea mai mare importanță libertății de exprimare în contextul dezbaterii publice și consideră că nu s-ar putea restrânge discursul public fără motive imperioase. Permitearea unor restricții largi într-un caz sau altul ar afecta fără îndoială, respectarea libertății de exprimare în general în statul respectiv.” (Curtea EDO, cauza nr. 29032/95, Feldek c. Slovaciei, hotărârea din 12 iulie 2001). Tema de interes public a fost definită drept orice „chestiune care afectează viața comunității” (Lingens c. Austriei).

Având în vedere indicarea detaliată a articolelor și emisiunilor avute în vedere, s-a impus o analiză distinctă, față de fiecare pârât.

Astfel, cu privire la pârâta JURINDEX MEDIA SRL (editor al cotidianului Lumea Justiției – www.luju.ro, instanța a reținut că nu regăsim întrunite condițiile unei fapte ilicite, aceasta exercitând dreptul la libera exprimare, garantat de art. 30 din Constituția României și de art. 10 din Convenția EDO.

Afirmatiile facute de pârâtă în articolele criticate cuprind atât imputații factuale cu privire la menționarea numelui reclamantei în actele dosarului penal, prin care Rita Branga a fost condamnată, cat si judecati de valoare , cu privire la

care există, însă, o bază factuală suficientă. Astfel, articolele indicate în cererea inițială de chemare în judecată („Dosarele DNA – Mama Oanei Hăineală îi ghicea în cărți Ritei Branga, fosta șefă a Parchetului Podu Turcului, condamnată pentru corupție. Branga: ”Eu am vizitat-o pe mama acesteia. Mia Hăineală, care mi-a dat în cărți...Nu am fost niciodată cu Oana Hăineală la vreo ghicitoare!” . Rita Branga s-a lăudat cu relația pe care o avea cu șefa CSM „Sunt cu aceasta în relații de amicitie”. Hăineală i-a făcut un raport favorabil Ritei Branga, acuzată de subalterni că intervine în dosare)” – indicat și ulterior, la f. 146-148 vol. 1 dosar Buftea, punctul 18 - au un suport factual suficient în declarația Ritei Branga din data de 26.06.2006, consemnată în dosarul de urmărire penală nr. 111/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (f. 7 vol. 2 dosar Js1). Deși redactat în stil jurnalistic, articolul sus menționat se menține în limitele libertății de exprimare, fiind arătată sursa informațiilor, iar judecata de valoare în sensul că reclamanta a avut o relație extrem de apropiată cu Rita Branga se bazează pe declarația celei din urmă, sus menționată, și pe raportul de evaluare întocmit acesteia. În acest articol nu se face o legătură directă între acuzațiile de corupție aduse Ritei Branga și raportul favorabil întocmit. Singurul element imputat reclamantei, raportat la evaluarea favorabilă, este ignorarea subalternilor, care ar fi acuzat-o pe Rita Branga de grave deficiențe.

Articolul „Dosarele DNA – mama Oanei Hăineală îi ghicea în cărți Ritei Branga, fosta șefă a parchetului Podul Turcului, condamnată pentru corupție” se bazează, la rândul său, pe aceeași declarație a Ritei Branga, aspect relevant chiar de reproducerea cu ghilimele a cuvintelor acesteia. Totodată, întocmirea unui raport favorabil de evaluare este un fapt necontestat., caracter litigios având numai circumstanțele redactării acelui raport.

Este adevărat că articolul sus menționat se referă și la o persoană care nu îndeplinea o funcție publică, decedată în anul 2011 (mama reclamantei), fiind de natură a atinge memoria acesteia și de a o afecta, indirect, pe reclamantă (având în vedere că „datul în cărți” poate fi asociat unui nivel mai redus de cultură). Trebuie subliniat, însă, că jurnalistul nu a făcut decât să reproducă, întocmai, declarația numitei Ritei Branga, pe care, mai mult, a reprodus-o în extenso („nu am fost niciodată cu Oana Hăineală la vreo ghicitoare”) Totodată, informația a fost prezentată în mod obiectiv, pe un ton relativ rezervat, arătându-se că „Rita Branga s-a lăudat cu relația pe care o avea cu șefa CSM”, informația pornind, așa cum a arătat anterior, de la declarația scrisă a fostei prim-procuror.

Contrar susținerilor reclamantei, din modalitatea de redactare a articolului nu rezultă intenția semnatarului de a aduce, cu intenție, atingere memoriei mamei sale sau imaginii reclamantei. Totodată, deși reclamanta a susținut necesitatea verificării afirmațiilor făcute, probatoriul administrat confirmă exact acest aspect, în sensul că jurnalistul reprezentant al părții a verificat aspectele indicate, prin consultarea înscrisurilor din dosarul de urmărire penală și de la instanță.

În acest sens, precizăm că, în conformitate cu răspunsul Curții de apel București (f. 58 vol. 2 dosar Js1), la data de 23.07.2013 jurnalistul George Tărăță, redactor al site-ului Lumeajustitiei.ro a solicitat spre studiu dosarul nr. 692/2/2007, privind pe inculpata Rita Branga, cererea fiind înregistrată sub nr. 565/BIRP/23.07.2013. prin aceeași cerere, jurnalistul a solicitat să i se permită copierea „eventualelor documente care vor prezenta interes” în vederea realizării unui material jurnalistic. La data de 24.07.2013, cererea de studiere a fost aprobată, cu mențiunea ca ulterior să fie precizate filele care se solicită a fi fotocopiate. La data d 30.07.2013, dată la care același dosar a fost studiat de către reprezentanții site-ului Lumeajustitiei.ro , după studiere, jurnalistul Răzvan Savaliuc a formulat o cerere separată prin care a indicat filele de interes, solicitând a îi fi aprobată fotocopierea mai multor foile din dosarul instanței și din dosarul de urmărire penală, cererea fiind înregistrată sub nr. 582/BIRP/31.07.2013. Prin rezoluție dată la 02.08.013 au fost aprobate spre fotocopiere următoarele documente: declarația martorului Bucur Dorina, dată în fața instanței de judecată, memoriul în apărare formulat de inculpata Rita Branga, sentința penală nr. 200/01.10.2007 pronunțată în dosarul nr. 692/2/2007, extras din ordonanța DNA din dosarul nr. 3030/1/2007 și extras din rechizitoriu.

Contrar susținerilor reclamantei, obținerea documentelor din cadrul dosarului penal aflat pe rolul Curții de apel București , anterior momentului cererilor sus menționate, per se, nu se circumscribe faptei ilicite constând în lezarea drepturilor patrimoniale ale reclamantei. Esențială este manifestarea în spațiul public a pârâtei, iar prin faptul că aceasta a ales varianta reproducerii unor pasaje din documente și indicării surselor avute în vedere denotă bună credință și respectarea regulilor deontologice.

Având în vedere că persoana direct afectată – mama reclamantei – decedase în anul 2011, în mod firesc, jurnalistul nu a putu obține un punct de vedere al acesteia.

Afirmația indicată de reclamantă „Oana Hăineală a apreciat drept pozitivă activitatea procuroarei Branga, care ulterior [subl. inst] avea să fie condamnată pentru corupție” nu excede cadrului stabilit de art. 10 din Convenția EDO, deoarece exprimă numai un fapt, efectuarea raportului de evaluare favorabil, dar și împrejurarea că Rita Branga a fost condamnată ulterior pentru corupție. Astfel, nu reiese că reclamanta ar fi avut cunoștință de activitatea infracțională desfășurată de aceasta și că, într-un asemenea context, ar fi favorizat-o.

Buna credință în exercitarea activității jurnalistice reiese, pentru pârâta Jurindex Media SRL, și din faptul că aceasta a publicat pe site-ul propriu stenogramele din dosarul penal, în cadrul articolului Noi stenograme cu șefa CSM din 31.07.2013

Cu privire la articolele indicate ulterior, la f. 146-148 vol. 1 dosar Bufta (punctele 19 – „Război total împotriva Antena 3”, 20 – Vorbe de fumoar din 26.07.2013, 21 – Deontoloaga CSM vrea bani grei, 22 –Vorbe de fumoar din

28.07.2013 , 23 – Șefa CSM favorizată de Judecătoria Cornetu , 24 – S-a abținut, dar a obținut ce-a vrut, 25- Iată ce vrea șefa CSM să ascundă , 26 – Motivele mandatului de interceptare , 27 – Vorbe de fumoar din 30.07.2013, 28 – „Publicație hărțuită de șefa CSM Oana Hăineală”, 29 – Metamorfoza unui procuror. Tehnici de preluare a puterii, 31-Misterele de la Cornetu, 32 – Plusează ca la poker, 34 – Noi stenograme cu șefa CSM, 35- Știa că este interceptată) apreciem că au toate un suport factual suficient și se fundamentează fie pe stenograme din dosarul penal, fie pe declarații ale Ritei Branga din aceeași cauză, fie pe alte elemente.

Astfel, spre exemplu, articolul iată ce vrea șefa CSM să ascundă (f. 258-259 vol. 1 dosar jud. Cornetu) evidențiază chiar în conținutul său sursele ziaristului, respectiv acte din dosarul penal, precum ordonanța DNA din 07.12.2006 emisă de procurorul Eugen Stoina, stenograme din același dosar penal al Ritei Branga. Autorul articolului subliniază propriile judecăți de valoare „reies discuții, care, susținem noi, nu ar fi avut ce căuta între magistrați, discuții care denotă o tovărășie între Rita Branga și Oana Hăineală”.

Totodată, majoritatea articolelor sus menționate cuprind aspecte referitoare la modul de instrumentare a dosarului reclamantei în cadrul judecătoriei Cornetu, aspect considerat defectuos. Pârâta s-a raportat la prevederile codului de procedură ad litteram, este adevărat, fără să verifice dacă, pe cale de interpretare, s-a ajuns la nuanțarea prevederilor referitoare la introducerea cererii de chemare în judecată și primele măsuri. Având, însă, în vedere că pârâta s-a raportat la un text normativ care, ad litteram, prevede că în lipsa elementelor enumerate, cererea de chemare în judecată se anulează, dar și modalitatea de formulare a titlurilor și conținutului articolelor (în stil jurnalistic, dar relativ obiectiv, pe un ton dubitativ, fără să fie proferată o acuzație la adresa reclamantei de intimidare a magistraților (articol din 29.07.2013 – „(...) Judecătoria Cornetu a procedat abuziv la comunicări. Din incompetență sau de teama represaliilor CSM?).

Cu privire la pârâții Andi Topală și Sursa Zilei, instanța a reținut că nici în sarcina acestora nu se poate reține existența unei fapte ilicite, având în vedere că modul în care au acționat nu a depășit limitele libertății de exprimare, permise de art. 10 din Convenția EDO.

În acest sens, a precizat că articolul indicat în cererea inițială, din 17.07.2013, cu titlul „Numele Oanei Schmidt Hăineală și al lui Dorinel Umbrărescu apar în dosarul unui procuror condamnat pentru corupție” nu face decât să exprime un fapt, respectiv indicarea celor 2 persoane în declarațiile date de Rita Branga în dosarul penal. Împrejurarea că această știre a fost ulterior preluată de alte izvoare media și prezentată mai mult sau mai puțin obiectiv (după cum vom arăta ulterior) nu poate să atragă răspunderea reclamantei, atâta vreme cât răspunderea delictuală este individuală.

Afirmația pretins denigratoare, din articolul editat de Andi Topală și publicat de Sursa Zilei – „Potrivit documentelor din dosarul judecat de curtea de

Apel București, Oana Hăineală i-a scris un raport favorabil Ritei Branga, în timp ce mama președintelui CSM îi ghicea viitorul în cărți, după cum rezultă chiar din declarația magistratului condamnat” se bazează pe declarațiile fostului prim procuror, aspect arătat chiar în titlul articolului. Chiar dacă modificarea ulterioară a articolului, în sensul inserării afirmației sus menționate, cu litere îngroșate, a fost făcută în mod evident cu scopul jurnalistic de a crește numărul persoanelor care îl accesează, totuși, limbajul folosit se subsumează notei de provocare și dozei de exagerare admisă presei.

Conținutul articolului sus menționat (f.8 vol. 1 dosar Js1), sub aspectul modului de redactare, este asemănător articolului publicat de Jurindex Media, considerentele indicate anterior fiind valabile și în cazul acestuia. Deși redactat în stil jurnalistic, articolul din 17.07.2013, publicat de cotidianul Sursa zilei, se menține în limitele libertății de exprimare, aspectul principal fiind întocmirea unui raport favorabil, din care a și fost reprodus un pasaj. Or, așa cum am arătat respectivul raport de evaluare este un element cert, necontestat. Din articol nu reiese intenția de calomniere a reclamantei, singurul element „imputat” acesteia fiind, ca și în cazul articolului publicat de JURINDEX; faptul că nu a ținut seama de faptul că fosta prim-procuroare le lua dosarele subalternilor. Articolul menționează, însă, că subalternii „s-au văitat la DNA”, reieșind, pentru un cititor mediu, că era foarte posibil ca între reclamantă și „subalterni” să nu fie existat discuții prealabile raportului de evaluare (aceștia nu i s-au plâns reclamantei, ci la DNA).

Totodată, pârâta persoană juridică a verificat informațiile, chiar dacă, în mod oficial, ulterior momentului publicării. După cum reiese din adresa emisă den BIRP din cadrul Curții de Apel București, la data de 02.07.2013, jurnalistul Mihaela Chiper, redactor al site-ului Sursazilei.ro, a solicitat spre studiu dosarul nr.692/2/2007, privind pe inculpata Branga Rita, cererea fiind înregistrată sub nr.535/BIRP/05.07.2013. La data de 08.07.2013 cererea a fost aprobată în conformitate cu Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Faptul că jurnalistul nu a formulat cerere de fotocopiere înscrisuri din dosar nu e relevant, fiind cert că a verificat informațiile deținute cu înscrisurile oficiale.

Cu privire la articolele indicate ulterior, la f. 146-148 vol. 1 dosar Bufta (30 – „președintele CSM Oana Schmidt Hăineală către colega anchetată de DNA:”Calmează-te, liniștește-te, că se rezolvă! O să fie bine!”, pct. 33 – „procesul Oanei Hăineală cu presa a început cu stângul: dosarul , judecat în ședință secretă, de un complet compus nelegal. Șefa CSM și-a mărit pretențiile bănești” – se bazează pe un ansamblu factual convingător, în sensul că, în primul caz, este reprodusă o replică din interceptările telefonice transcrise în dosarul penal, iar în al doilea caz se descrie ce s-a întâmplat la primul termen de judecată al dosarului, respectiv caracterul secret al ședinței și faptul că judecătorul a apreciat că nu este competent .

Intervenția lui Răzvan Savaliuc (senior editor la Jurindex Media) în emisiunea Sinteza Zilei din 31.07.2013 se încadrează în limitele exercitării

dreptului său legal la liberă exprimare, considerentele indicate anterior referitoare la conținutul articolelor privind derularea proceselor de la Judecătoria Cornetu păstrându-și actualitatea. Acesta precizează, de altfel, că este vorba de propria sa judecată de valoare în sensul că la dosar a fost introdus un document, în mod nelegal, cu complicitatea unor funcționari de la instanță. Totodată, ca bază factuală, a indicat faptul că pe fila în discuție exista o corectură cu pastă albă, nenumerotată.

Prezentarea numărului de telefon al reclamantei nu constituie o faptă de natură să aducă atingere drepturilor acesteia la onoare și la demnitate, având în vedere că este vorba de un număr de telefon, nu de o acuzație; acest număr a fost preluat din dosarul penal, iar în speță nu există nici un indiciu sensul că numărul este cel personal al reclamantei. Cel mult se poate reține nerespectarea confidențialității unor date cu caracter personal, dar ca temei pentru alte tipuri de prejudicii (nu lezarea dreptului la onoare și demnitate).

Cu privire la emisiunile prezentate de Antena 3, însă, instanța a apreciat că sunt întrunite cerințele faptei ilicite. Aceasta nu a realizat o „preluare” corectă a știrilor publicate de ceilalți pârâți, ci, pornind de la esența lor, le-a difuzat către opinia publică în mod tendențios, cu rea credință, creând o imagine defavorabilă reclamantei și încălcând prevederile art. 9 din codul deontologic al ziariștilor (Obligația de a nu distorsiona intenționat informația).

În acest sens, a precizat că, încă de la început, în emisiunea sa de „știri” Antena 3 a denaturat conținutul informativ. De exemplu, afirmația „în virtutea bunelor relații, Oana Schmidt Hăineală o lauda în fața anchetatorilor pe procurorul spăgară” prezintă ca fapte elemente neadevărate: raportul de evaluare favorabil nu a fost prezentat „anchetatorilor” și nu a fost făcut în contextul și în cadrul cercetării penale a Ritei Branga pentru fapte de corupție. Or, exprimarea pârâtei induce ideea oricărui cititor/ascultător de nivel mediu că reclamanta, deși cunoștea faptele de care Rita Branga se face vinovată, a încercat să îi ușureze situația, prezentând un raport favorabil. Nu există nicio justificare pentru utilizarea termenului „anchetatori”, care desemnează în mod clar, în context, procurori din cadrul DNA, iar singura explicație este aceea a intenției pârâtei de a afecta imaginea reclamantei. Se induce, astfel, opiniei publice ideea unor conexiuni ascunse între reclamantă și inculpata Rita Branga, a existenței unor interese mascate. În consecință, prin asocierea reclamantei la o faptă de corupție și inducerea ideii că aceasta este beneficiară a infracțiunii (în caz contrar, ce interes ar fi avut să o „laude?”) se depășește limita dreptului la liberă exprimare, fiind afectată imaginea acesteia, atât ca magistrat, cât și în calitate de Președinte al consiliului Superior al Magistraturii.

Alte afirmații și comentarii făcute reprezintă imputații factuale grave care nu au fost, în concret, sprijinite de o bază factuală suficientă. Este vorba de informația conform căreia reclamanta i-a întocmit inculpatei Rita Branga un raport de evaluare favorabil, ceea ce ar face ca reclamanta să „îi țină spatele acesteia” – titlu sub care a fost transmisă informația în emisiunile de știri ale

pârâtei din data de 17.07.2013 (știrile de la ora 9:00 –f. 87,, Știrile de la ora 12.00, ora 14.00), emisiunile Esențial din 17.07.2013, moderată de Alina Petrescu, emisiunea „Previziunile Zilei” din 17.07.2013, moderată de Sabina Iosub. Titlurile postate în timpul aceluiași emisiuni, precum:”Șefa CSM, prietenă cu un procuror corupt” (f. 89 vol. 1 dosar Cornetu), „Oana Hăineală, prietenă cu un procuror corupt” (f. 91), „Hăineală, implicată în dosar de corupție” (f. 98). Informația difuzată în mod repetat, în formularea sus menționată, repetat, pe parcursul zilei de 17.07.013 și ulterior, făcând obiect de dezbatere și comentarii în carul emisiunilor, a acreditat ideea unei conexiuni între reclamantă și Rita Branga și a indus opiniei publice ideea că președinta CSM a săvârșit fapte de corupție.

Terminologia utilizată de pârâta Antena 3 excede limitelor libertății de exprimare stabilite de art. 10 par. 1 din Convenția EDO și limitelor stabilite de art. 75 din codul civil, art. 30 alin. (3) din Constituția României. Chiar dacă le apreciem ca „judecăți de valoare”, ele depășesc limitele cadrului factual care să le poată justifica.

Deși s-a susținut că sursa acestor informații este Sursa Zilei, justificarea nu poate fi primită deoarece Antena 3 a reinterpretat în mod esențial informațiile factuale furnizate de Sursa Zilei și de articolele publicate de aceasta, inducând opiniei publice cu un nivel mediu de educație ideea că persoana care conduce CSM este coruptă.

Reaua credință a pârâtei Antena 3 și încercarea de a se „proteja” prin evitarea răspunderii în cazul unui eventual litigiu transpar în cadrul emisiunii „Previziunile Zilei din 17.07.2013”, unde în mod tendențios angajatul Antena 3 formulează întrebarea adresată jurnalistului Andi Topală („Ce ai reușit tu să scoți la iveală în ceea ce o privește pe Oana Schmidt Hăineală , era vorba despre a ține spatele cuiva până la urmă?”) Intervievatul cade în capcană și răspunde afirmativ, fără să sesizeze diferența de nuanță și fără a conștientiza posibilul impact al afirmației sale. Afirmația denigratoare aparține, așadar, chiar prepusului societății de televiziune.

Pârâta Jurindex Media, în titlul articolului din 30 iulie 2013, a combinat pasaje diferite din stenogramele aflate la dosarul penal („Hai, calmează-te, liniștește-te, că se rezolvă! O să fie bine!...m-am văzut cu domnu’ respectiv”), din convorbirile telefonice purtate la data de 13.06.2006, ora 18.09.51 și la data de 14.06.2006, ora 19.37.46, dar în conținutul articolelor, a reprodus întocmai stenogramele, ceea ce denotă bună credință.

Spre deosebire de aceasta, pârâta Antena 3 a reformulat cuvintele reclamantei, de o manieră tendențioasă. În mod repetat, în emisiunile : La ordinea Zilei (30.07.3013), Subiectiv (30.07.013), Știrile dimineții (31.07.2013), Știrile orei 14.00 (31.07.2013), Se întâmplă în România (31.07.2013), Previziunile Zlei (31.07.2013, 100 de minute (31.07.2013), Sinteza Zilei (31.07.2013) a fost reluată afirmația, făcută de un reporter al Antena 3, că „procuroarea Oana Hăineală îi spune prietenei sale, Rita Branga, să stea liniștită

că se rezolvă cu ajutorul unui prieten”. Or, formularea subliniată aduce atingere drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei, la onoare, demnitate și reputație. Pârâta a formulat o acuzație extrem de gravă la adresa Oanei Schmidt Hăineală, inducând publicului falsa impresie că aceasta a intervenit pentru a ajuta o persoană acuzată de corupție (a făcut trafic de influență, în limbaj juridic). Or această alegație este lipsită de orice suport factual. Deși Curtea EDO protejează dreptul la exprimare la mass media și critica făcută chiar în termeni virulenți, atunci când această critică este făcută în scopul protejării interesului public, impune condiția ca această critică să se întemeieze pe o anumită bază factuală (Curtea EDO, cauza De Haes și Gijssels c. Belgiei, hotărârea din 24 februarie 1997; Curtea EDO, cauza nr. 48898/99, Perna c. Italiei, hotărârea din 6 mai 2003). Or, baza factuală invocată de pârâtă, stenogramele din dosarul penal, este insuficientă pentru a justifica o asemenea acuzație.

Modalitatea de exprimare, limbajul utilizat, afirmațiile și declarațiile formulate de prezentatorii și moderatorii emisiunilor Antena 3 aduc atingere drepturilor reclamantei la imagine, onoare și demnitate, atât ca om, cât și sub aspect profesional (titluri precum „șefa CSM susținea corupții”, Oana Schmidt Hăineală a susținut un magistrat condamnat pentru corupție”)

Spre deosebire de articolele celorlalți pârâți, unde sunt prezentate o serie de elemente factuale, pe baza cărora se emit judecăți de valoare, în cazul emisiunilor Antena 3 tonul general este unul acuzator, reclamanta fiind acuzată de legături „suspecte” cu magistrați corupți, inducându-se concluzia că reclamanta cunoștea că aceștia sunt corupți și că întrețineau legături „suspecte”. Informațiile prezentate ca reale, cu un mare grad de certitudine pun la îndoială probitatea morală a reclamantei și calitatea sa de Președinte CSM. Mai mult, este pusă la îndoială chiar probitatea sistemului judiciar în sine, din care face parte reclamanta. Modalitatea de redactare a știrilor și prezentarea lor la ore de maximă audiență, sub titulatura de „știre a momentului” induc ideea de contemporaneitate, de noutate a informației și a conduitei reclamantei, ca și cum după ce inculpata Rita Branga ar fi fost supusă cercetării organelor penale pentru infracțiuni de corupție s-ar fi desfășurat „evaluarea”.

Spre deosebire de cazul celorlalți pârâți, unde reclamantei i s-a acordat dreptul la replică, în cazul emisiunilor Antena 3 nu i s-a solicitat niciodată intervenția telefonică sau prezentarea unui punct de vedere, ceea ce întărește convingerea instanței că nu s-a dorit o informare corectă și obiectivă a publicului, ci numai denigrarea, sporirea audienței cu orice preț și deteriorarea imaginii publice a unui magistrat.

La reținerea faptei ilicite nu au fost avute în vedere acele emisiuni în care invitați sau alți ziariști, care nu aveau calitatea de prepuși ai Antenei 1, și-au exprimat opiniile ori situația în care, pe un ton pamfletar, au fost reiterate o serie de alegații din presă (precum în emisiunea „în Gura Presei”), apreciind că răspunderea persoanei juridice trebuie să se limiteze la activitatea persoanelor cu privire la care poate trasa anumite direcții și exercita anumite variante de

control. În plus, jurisprudența Curții Europene (cauza Jersild împotriva Danemarcei, cauza Busuioc împotriva Moldovei) susține că „pedepsirea unui jurnalist pentru că a ajutat la diseminarea declarațiilor făcute de o altă persoană într-un interviu (în speță, al lui Oreste Teodorescu), ar afecta serios contribuția presei la discutarea chestiunilor de interes public și nu ar trebui să fie admisă”.

Condiția vinovăției pârâtei Antena 3 este îndeplinită, având în vedere încălcarea normelor ce reglementează activitatea jurnalistică și depășirea limitelor bunei credințe, prin neadoptarea unei conduite jurnalistice imparțiale, care să permită publicului, printr-o corectă informare asupra unor aspecte ușor verificabile, să aprecieze singur dacă acuzațiile sunt justificate. În ce privește capacitatea pârâtei Antena 3, prin prepușii săi, de a-și reprezenta caracterul prejudiciabil al informațiilor, aceasta este evidentă, atâta vreme cât nu a existat nici un demers pentru asigurarea acurateței informațiilor. Chiar dacă pârâta Antena 3 a susținut că a „preluat” niște informații, despre care era rezonabil a considera că au fost deja verificate de alți jurnaliști, totuși, le-a „reformulat” în mod radical.

Legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu reiese atât din materialitatea faptei, cât și faptul că alegațiile pârâtei au fost preluate ca atare de mass media și au generat un mare număr de comentarii, negative, la adresa reclamantei.

Cu privire la prejudiciu, instanța a observat că reclamanta a solicitat obligare unui număr de 4 pârâți la plata sumei totale de 40.000 euro. Având în vedere că numai unul dintre pârâți se face vinovat de încălcarea limitelor dreptului la liberă exprimare (Antena 3), va fi obligat acesta la plata unei despăgubiri de 10.000 euro. Această valoare constituie o reparație justă și echitabilă a daunelor produse reclamantei, ținând cont de gravitatea afirmațiilor, de caracterul lor repetat, la ore de maximă audiență, dar și calitatea reclamantei de magistrat și de membru (fost Președinte) al CSM.

Împotriva acestei sentințe, au declarat apel atât reclamanta cât și pârâta SC Antena 3 SA.

Apelanta pârâtă SC Antena 3 SA a solicitat ca, prin decizia ce se va pronunța, să fie admis apelul și să se modifice în parte sentința apelată, respingând în integralitatea sa cererea de chemare în judecată.

În subsidiar, solicită să se constate ca fiind disproporționat cuantumul daunelor morale acordate intimetei-reclamante și diminuarea acestora, având în vedere următoarele motive:

Prin sentința apelată, Judecătoria Sectorul 1 a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta, obligandu-o la plata unor daune morale în cuantum de 10.000 euro, urmare a încălcării, prin afirmațiile făcute de prepușii săi în emisiunile postului de televiziune, Antena 3, a dreptului la imagine, onoare și reputație.

Acțiunea formulată de reclamanta a vizat informațiile difuzate în presa privind legăturile sale cu dna. Rita Branga, procuror anchetat de DNA și condamnat ulterior pentru săvârșirea de fapte de corupție.

Demersurile jurnalistice criticate de reclamanta și deduse judecății au fost inițiate de publicațiile deținute de parații Sursa Zilei Media SRL și Jurindex Media SRL, informării care ulterior au fost prezentate și dezbătute și în emisiuni ale postului Antena 3.

Instanța de fond a respins cererea reclamantei, în ceea ce îi privește pe ceilalți parați, admitând în parte acțiunea în ceea ce privește unele afirmații difuzate în emisiunile postului Antena 3.

Sentința apelată face referire în cadrul considerentelor la totalitatea principiilor pe care jurisprudența Curții de la Strabourg le-a enunțat în practica sa și care sunt aplicabile litigiilor care au ca obiect libertatea de exprimare în presa.

Astfel, instanța enunță existența unui stil jurnalist, propriu exprimării în presa, stil care trebuie analizat în mod aparte față de alte forme de exprimare ("În stil jurnalist" — pag.38 paragr.1 din sentință; "redactat în stil jurnalist" — pag.38 paragr.5), stil care se poate manifesta în varii modalități ("modificarea ulterioară a articolului, în sensul inserării afirmației mai sus menționate, cu litere îngroșate, a fost făcută în mod evident cu scop jurnalist" — pag.38 paragr.4).

De asemenea, instanța a avut în vedere rolul pe care presa îi are în probleme de interes public ("rolul indispensabil de "câine de paza" care revine presei într-o societate democratică" — pag.34 paragr.5), consecința fiind aceea a existenței unor limite mai largi ale libertății de exprimare ("Curtea EDO protejează dreptul la exprimare în mass media și critica făcută în termeni virulenți" — pag.41 paragr.1).

Cel mai important principiu enunțat de instanța a fost cel potrivit căruia "ca să justifice existența unei ingerințe în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă distincția clară între fapte și judecăți de valoare" — pag.34 paragr.6.

În mod neîntemeiat, aceste principii au fost aplicate numai în analiza demersurilor jurnalistice ale celorlalți parați.

Aceleași principii, care au fost în mod neîntemeiat neaplicate sau greșit aplicate în cazul său, conduc la concluzia că afirmațiile avute în vedere de instanța nu au caracter delictual civil, nu reprezintă o exercitare ilicită a dreptului la liberă exprimare.

I. Afirmațiile considerate de instanța ca fiind de natura delictuală și motivele de netemeinicie a acestei concluzii

În vederea stabilirii existenței condițiilor atragerii răspunderii sale civile delictuale, instanța a enunțat în cadrul sentinței afirmațiile pe care le-a considerat ca fiind de natură ilicită, argumentând pentru fiecare în parte elementul de neveridicitate pe care l-a constatat astfel:

i) "În virtutea bunelor relații, Oana Schmidt o lauda în fața anchetatorilor pe procurorul spagă."

Instanța a considerat că a fost afirmată ca faptă elementul neadevărat al prezentării raportului pozitiv de evaluare "anchetatorilor", când în realitate, raportul de evaluare al dnei. Rita Branga fusese realizat de către reclamanta anterior.

Afirmația prepusului a fost însă în mod denaturat analizată și explicată de instanță. Ceea ce s-a avut în vedere prin această afirmație a fost faptul că raportul pozitiv de evaluare realizat de către reclamanta a fost ulterior folosit în cadrul procesului penal, care proba, fiind depus la dosarul penal, după cum chiar paratul Andi Topala a afirmat într-o emisiune, iar parata Jurindex a afirmat într-un articol.

Or, dreptul jurnalistului de a exagera și provoca îi permitea acestuia să folosească o astfel de figură de stil, susținând că raportul pozitiv la adresa dnei. Rita Branga, odată ajuns proba folosită în dosarul penal, reprezintă o laudă pe care reclamanta i-a adus-o dnei. Branga în fața anchetatorilor.

ii) "Șefa CSM susținea corupții", "Oana Schmidt Haineala a susținut un magistrat condamnat pentru corupție" și "procurorul Oana Haineala îi spune prietenei sale, Rita Branga, să stea liniștită că se rezolvă cu ajutorul unui prieten".

Instanța a considerat că aceste afirmații reprezintă acuzații de săvârșire a unor fapte de corupție, respectiv trafic de influență, fapte pentru care nu exista baza factuală.

În acest caz, instanța a ignorat existența transcrierilor convorbirilor telefonice dintre reclamanta și dna. Rita Branga. Din cadrul acestora, reiese că cele două au purtat repetate discuții cu privire la evoluția anchetei care o viza pe dna. Rita Branga.

Modul în care reclamanta încerca să o liniștească pe dna. Branga, asigurând-o că "se va rezolvă" și "va fi bine" (discuția din 13.06.2006), spunându-i că "s-a văzut cu domnul respectiv" (discuția din 14.06.2006), reprezintă argumente mai mult decât suficiente pentru ca un jurnalist să emită opinii critice și acuzații de genul celor care au fost avute în vedere de instanță.

Caracterul preminent al interesului public în raport cu dreptul subiectiv nepatrimonial al persoanei se transpune și prin aceea că un procuror precum reclamanta, are obligația să accepte discursul critic și acuzator din partea presei, atunci când apar probe că în cadrul discuțiilor pe care le purta cu un alt procuror, anchetat, îi spunea acestuia, în contextul anchetei, că "se va rezolvă" și "va fi bine" și că "s-a văzut cu domnul respectiv".

Este complet nerezonabil că, în aceste circumstanțe, instanța să considere afirmații precum "Șefa CSM susținea corupții", "Oana Schmidt Haineala a susținut un magistrat condamnat pentru corupții" și "procurorul Oana Haineala

ii spune prietenei sale, Rita Branga, sa stea liniștită ca se rezolvă cu ajutorul unui prieten", ca fiind lipsite de baza factuală.

În realitate, aceste afirmații reprezintă opinii, judecați de valoare, pe care jurnaliștii erau îndreptățiți să le emită, urmare a analizei dialogului dintre reclamanta și dna. Branga.

Pentru o mai clară analiză a dialogului dintre reclamanta și dna. Branga, a anexat prezentului apel transcrierea discuțiilor relevante, așa cum au fost ele trimise la dosar de către Curtea de Apel București.

iii) "Șefa CSM, prietena cu un procuror corupt", "Oana Haineala, prietena cu un procuror corupt", "Haineala, implicată într-un dosar de corupție"

Instanța a considerat că prin aceste afirmații se acreditează ideea unei conexiuni între reclamanta și Rita Branga și se induce opiniei publice ideea că președinta CSM a săvârșit fapte de corupție.

Concluzia este eronată. Afirmarea unei prietenii între reclamanta și dna. Branga nu reprezintă decât această idee și nu cea extinsă, a "conexiunii", pe care instanța a constatat-o.

Afirmarea prieteniei dintre cele două a avut la bază chiar declarația dnei. Branga, făcută în cadrul dosarului penal, declarație depusă la dosar:

"O cunosc pe Schmidt Haineala Oana din perioada în care am fost numită primprocuror și sunt cu aceasta în relații de amiciție.

Eu și Schmidt Haineala Oana nu ne-am vizitat niciodată la domiciliu, însă eu am vizitat-o de două sau de trei ori pe mama acesteia Haineala Mia, care mi-a dat în cărți. Schmidt Haineala Oana locuiește în același imobil cu mama ei și cred că am întâlnit-o o dată pe aceasta când am fost să-mi ghicescă aceasta în cărți. Cred că ultima oară a fostă acum câteva luni.

Nu am fost niciodată cu Schmidt Haineala Oana la vreo ghicitoare" [fila 8 din procesul verbal din data de 26.06.2006].

Dincolo de această declarație, existența unei relații de prietenie între cele două persoane rezulta din chiar convorbirile purtate de acestea.

Prin urmare, afirmarea existenței unei prietenii între reclamanta și "procurorul corupt" nu are decât semnificația existenței unei prietenii, și nu a unei conexiuni, așa cum în mod neîntemeiat de extins a interpretat instanța de fond.

În măsura în care jurnalistul a considerat că o astfel de informație este de interes public, el avea deplină libertate să o afirme.

În ceea ce privește afirmația privind implicarea reclamantei în dosarul de corupție, instanța nu a luat în considerare faptul că reclamanta a fost cercetată în anul 2006, pentru favorizarea infractorului, respectiv pentru faptul că ar fi încercat să o ajute pe dna. Branga. Cercetarea sa în dosar face ca afirmația "Haineala, implicată într-un dosar de corupție" să fie una mai mult decât pertinentă și cu baza factuală solidă.

iv) "Ce ai reușit tu să scoți la iveală în ceea ce o privește pe Oana Schmidt Haineala, era vorba despre a ține spatele cuiva până la urmă?"

Instanța a considerat ca prin aceasta întrebare i-a fost intinsă o capcană jurnalistului Andi Topala, care a răspuns afirmativ, fara sa sesizeze diferența de nuanță.

În primul rând, situlul jurnalistic - pe care instanța l-a avut în vedere și l-a tratat ca atare în ceea ce îi privește pe ceilalți parați - presupune și dreptul de a pune întrebări incomode, al căror răspuns poate deranja.

Instanța în mod neîntemeiat a transformat însă întrebarea într-o afirmație. Ea nu ramane însă decât o întrebare, la care jurnalistul Andi Topala putea răspunde negativ.

Inserarea în raționamentul motivării a ipotezei "capcanei" este lipsită de orice argument. Care sunt elementele care au condus la concluzia ca afirmația a fost o "capcană" și mai ales care sunt elementele care au condus la concluzia ca jurnalistul Andi Topala a căzut în "capcană".

A considera ca o întrebare privind o faptă gravă este o "capcană" este un principiu care neaga dreptul jurnalistului de a provoca un dialog pe probleme incomode.

Dincolo de acest aspect, ipoteza căderii în capcană introdusă de instanța este invalidată de însuși răspunsul dat de jurnalistul Andi Topala. Acesta nu a răspuns monosilabic ci a prezentat un întreg raționament, care învederează ca a înțeles întrebarea și ca a formulat un răspuns argumentat:

Andi Topala: "Da. Este vorba despre niște... cum ati spus și voi, cum am scris și noi pe Sursa Zilei, e vorba de niște plângeri făcute de subalternii Ritei Branga, care era primprocuror la parchetul Podul Turcului, plângeri făcute chiar la DNA, și în urma căruia a fost dispus un control, dar care s-a terminat cu un raport favorabil, sa nu-i zic laudativ, n-as vrea sa exagerez. Oricum a fost un raport făcut favorabil de Oana Schmidt Haineala în privința activității Ritei Branga și ea chiar spunea la un moment dat și trebuie sa precizeze ca este vorba de un raport, acest raport a fost depus de procurorii DNA la dosarul cauzei și la un moment dat Oana Schmidt Haineala spune ca activitatea Ritei Branga este foarte buna, ca ea preia toate dosarele, preia toate dosarele procurorilor, funcționează cum trebuie, etc. Ideea era ca procurorii din subordinea Ritei Branga susțineau ca le sunt luate dosarele cu forța mai degrabă pentru a scoate cumva bani de pe urma lor."

Instanța de fond a dus, prin raționamentul său, ipoteza delictuala într-o cu totul alta sferă, cea a sancționării întrebărilor puse de jurnaliști, modalitate de judecare a libertății de exprimare pe care o consideră inadmisibilă din perspectiva principiilor enunțate de Curtea de la Strasbourg.

v) "Procuroarea O ana Haineala îi spune prietenei sale, Rita Branga, sa stea liniștită ca se rezolvă cu ajutorul unui prieten.

Instanța a considerat ca aceasta afirmație este o reformulare tendențioasă a cuvintelor reclamantei, devenind o acuzație extrem de gravă, inducând falsă impresie ca aceasta a intervenit pentru a ajuta o persoană acuzată de corupție.

Instanța nu a operat în acest caz cu distincția dintre afirmații factuale și judecați de valoare.

Afirmația de mai sus este o judecata de valoare. Ea reprezintă concluzia pe care jurnalistul a tras-o analizând dialogul dintre reclamanta și dna. Branga.

În speță, discutând despre dosarul penal în care dna. Branga era cercetată, reclamanta i-a spus acesteia în data de 13.06.2006 ca "se va rezolva" și "va fi bine" pentru că a doua zi, în 14.06.2006, să îi comunice că "s-a văzut cu domnul respectiv". Din dialog reiese că "domnul respectiv" era persoana care se ocupa de dosar.

În aceste condiții, exista o bază factuală mai mult decât suficientă ca jurnalistul să opineze că reclamanta i-a dat asigurări dnei. Branga că o va ajuta. De asemenea, analizând descrierea pe care reclamanta a făcut-o discuției purtate cu "domnul respectiv" jurnalistul era îndreptățit să afirme, într-un stil care să provoace, că domnul respectiv este un prieten.

Ceea ce constată din analiza sentinței, este că la nivel declarativ, instanța de fond a enunțat toate principiile enunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care protejează libertatea exprimării în presă.

În mod complet inexplicabil, aplicarea acestor principii în dosar s-a efectuat în maniera diferențiată, în cazul său abordându-se o perspectivă asupra afirmațiilor și o argumentare (prin transformarea opiniilor în afirmații factuale, a întrebărilor în afirmații "capcana" și prin ignorarea bazei factuale) menite a se ajunge la concluzia existenței unui delict civil.

Susține faptul că într-o societate democratică, jurnaliștii sunt în drept a critica într-o manieră vehementă activitatea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile în care din documente existente într-un dosar penal reiese indicii că acesta ar fi încercat sau cel puțin promis, la un moment anterior în cariera sa de magistrat, sprijin unui coleg cercetat penal.

Jurnaliștilor le revine exclusiv și limitativ obligația profesională de a difuza informații care să aibă o aparență de veridicitate și care să provină de la o sursă credibilă. În cazul de față, informațiile difuzate și comentate proveneau, așa cum a menționat, din documente.

Raportat la cadrul factual pe care l-a enunțat mai sus, consideră că fiind dincolo de orice contraargument faptul că jurnaliștii erau îndreptățiti la a formula un discurs critic și acuzator. Ne aflăm în situația în care președintele CSM, anterior deținerii acestei funcții, discuta cu un procuror cercetat pentru fapte de corupție, dându-i asigurări de genul "calmează-te, liniștește-te, că se rezolvă! O să fie bine!", fiind el însuși cercetat pentru favorizarea infractorului.

Ceea ce instanța a sancționat de fapt au fost pure judecați de valoare. Or, principiul de bază pe care îi invocăm în argumentarea caracterului licit al judecăților de valoare exprimate în emisiuni este următorul: "este inadmisibil ca un ziarist să nu poată formula judecăți critice de valoare decât sub condiția demonstrării veridicității" (Hotărârea Ungem împotriva Austriei din 8 iulie 1986).

Existența unei baze factuale, interesul public care caracterizează subiectul și obiectivitatea în prezentarea informațiilor, reprezintă elemente care probează buna-credință a jurnalistului. Într-o astfel de circumstanță, pretențiile exagerate de probațiune față de jurnalist reprezintă o încălcare a dreptului aparat de art. 10 din Convenție.

Acest raționament reiese și din Decizia nr.233A/28.04.2015, pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr.48676/3/2010, decizie menținută în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.2235/16.10.2015:

Tendința care reiese din jurisprudența instanței europene este aceea de a proteja presa de acuzațiile de calomnie, formulând în acest sens principiul conform căruia jurnaliștii nu trebuie să dovedească întotdeauna adevărul afirmațiilor publicate, atunci când acționează cu bună credință și pe baza unor afirmații credibile. Inexactitatea parțială a faptelor prezentate nu exclude protecția articolului 10, dacă jurnalistul nu a acționat cu rea credință iar subiectul este unul de interes public.

II. Cu privire la circumstanța reținută de instanță, în sensul că reclamantei nu i s-a solicitat niciodată intervenția telefonică sau prezentarea unui punct de vedere.

Demersul jurnalistic analizat în cauză nu intra în categoria celor în care exista obligația solicitării unui punct de vedere. În susținerea acestui argument, invocăm decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.7291/15.11.2013, pronunțată în dosarul nr.5006/2/2011, în cadrul căreia au fost reținute următoarele aspecte, referitoare atât la dreptul la replica al persoanelor vizate de anumite reportaje de presă, cât și la preluarea și dezbaterăa unor știri apărute în prealabil în presa scrisă:

Prin raportul de monitorizare în discuție sau alte probe, nu s-a relevat că în cadrul emisiunii persoanele vizate au solicitat intervenția și să fie refuzat dreptul de a-și exprima punctul de vedere.

Acuzațiile aduse au fost preluate dintr-un ziar, așa încât numai dacă persoanele vizate solicitau să intervină în emisiune și li s-a refuzat acest drept, radiodifuzorul s-ar fi aflat în situația de a încălca Codul audiovizualului.

Chiar potrivit art.40 alin.(1) din Codul audiovizualului furnizorul de servicii media audiovizuale trebuie să respecte principiul audiatur ei altera -pars dacă acuzațiile sunt aduse de către acesta, or, în cauză, acuzațiile erau formulate într-un ziar, iar furnizorul le-a preluat, așa încât nu subzista în sarcina acestuia obligația de a solicita un punct de vedere cu privire la faptele imputate.

Decizia este relevantă întrucât Înalta Curte, reluând aspecte referitoare la libertatea de exprimare reținute în jurisprudența C.E.D.O., a stabilit faptul că:

- în cazul unor știri bazate pe datele publicate anterior de alte entități de presă, aduse anterior la cunoștința publicului, obligația prezentării a unor dovezi privind cele susținute este mult mai atenuată;
- în situația în care persoanele vizate nu solicită un drept la replica, prin intermediul căruia să poată nega sau clarifica aspecte ce tin de acuzațiile

aduse, nu se poate retine existenta unei culpe a jurnaliștilor in neprezentarea punctului de vedere al acestora.

Decizia reiterează de altfel aceasta concluzie, dincolo de orice echivoc:

Având în vedere că moderatorul emisiunii a precizat că dezbateră se întemeiază pe datele prezentate într-un articol din Jurnalul Național, nu se impunea ca în cadrul emisiunii să fie prezentate dovezi certe privind cele susținute, așa cum corect a explicat și instanța de fond.

În cauza Thorgeirson c. Islandei, Curtea Europeană a apreciat că în măsura în care un jurnalist reproduce ceea ce a aflat de la alții, stabilirea adevărului respectivelor afirmații constituie o sarcină nerezonabilă, dacă nu chiar imposibilă.

Ceea ce impune în mod constant jurisprudența Curții Europene, pentru a se asigura protecția conferită jurnaliștilor de către art.10 din Convenție, este existența unei baze factuale suficient de solide.

Ceea ce Înalta Curte consacră, reluând principiile stabilite de Curtea de la Strasbourg în cauza Thorgeirson contra Islandei, privind libertatea de exprimare în cazul jurnaliștilor, este faptul că existența unei baze factuale este suficientă pentru ca difuzarea și dezbateră unor informații să fie considerată un demers jurnalistic exercitat cu buna-credință, nefiind necesară stabilirea adevărului în cazul reproducerii afirmațiilor unor alte persoane.

III. Cu privire la cererea în subsidiar de constatare a caracterului disproporționat al cuantumului daunelor morale acordate intimătei-reclamante.

În stabilirea cuantumului de 10.000 euro al daunelor acordate, instanța a operat cu o metoda aritmetica: "instanța observa că reclamanta a solicitat obligarea unui număr de 4 parați la plata sumei totale de 40.000 euro. Având în vedere că numai unul dintre parați se face vinovat de încălcarea limitelor dreptului la libera exprimare (Antena 3), va fi obligat acesta la plata unei despăgubiri de 10.000 euro" [pag.42 paragr.4].

Instanța nu a ținut cont însă și de numărul de afirmații pretins delictuale raportat la care reclamanta și-a întemeiat pretențiile. Din numărul foarte mare de afirmații pe care reclamanta ni le-a imputat, numai câteva au fost constatate de instanța ca fiind susceptibile să atragă răspunderea delictuală.

Prin urmare, și din aceasta perspectiva (nu numai a celei privind numărul de parați), instanța trebuia să analizeze și să stabilească valoarea despăgubirilor.

În caz contrar, reiese că în cazul său instanța a acordat maximul de daune solicitate de reclamanta, în condițiile în care majoritatea afirmațiilor invocate de aceasta au fost considerate ca fiind licite: "a reținerea faptei ilicite nu au fost avute în vedere acele emisiuni în care invitați sau alți iriaristi, care nu aveau calitatea de prepuși ai Antena 1 [n.n. Antena 3], și-au exprimat opiniile ori situația în care, pe un ton pamfletar, au fost reiterate o serie de alegații din presa (precum emisiunea 'În gura presei')" [pag.41 paragr. ultim]

Probe: Înscrișuri

Criticile formulate de către apelanta reclamantă susțin în esență, netemeinicia sentinței apelate prin aceea că instanța de fond în mod netemeinic a exclus din categoria faptelor ilicite afirmațiile mincinoase, denigratoare și defăimătoare, precum și comentariile, publicate în cadrul platformei online Lumea Justiției (luju.ro) aparținând intimatei Jurindex Media

(i) prezentarea unor elemente modificate chiar din cadrul convorbirilor, scoase din context, pentru susținerea afirmațiilor mincinoase, denigratoare și defăimătoare reprezintă fapte ilicite de natura a determina răspunderea civilă delictuală a intimatei Jurindex Media.

Instanța de fond exclude în mod netemeinic din sfera ilicită faptele intimatei Jurindex Media de modificare a elementelor din cadrul convorbirilor, acțiune realizată exclusiv pentru a comunica public mesajul negativ dorit, reținând ca „parata Jurindex Media, în titlu articolului din 30 iulie 2013 a combinat pasaje diferite stenograme aflate la dosarul penal (hai, calmează-te, liniștește-te, ca se rezolvă! O să fie bine!...m-am văzut cu domnul respectiv)", din convorbirile telefonice (...) dar în conținutul articolelor a reprodus întocmai stenogramele, ceea ce denota buna-credință".

Prezentarea modificată a unor elemente din cadrul unui dosar de cercetare penală soluționat definitiv excede interesului și beneficiului public în condițiile în care informațiile nu sunt redată în mod imparțial și neutru, astfel încât să permită formarea unei opinii de ansamblu corecte și obiective. Aspectul că în cadrul articolului intimată a reprodus convorbirea corectă nu este de natura a determina buna-credință a acestora, ci din contra subliniază că tocmai prin titlul articolului au urmărit să obțină atenția cititorilor și să transmită un mesaj mincinos și denigrator.

Titlul articolului publicat de intimată Jurindex Media determină aplicabilitatea răspunderii civile delictuale a intimatei pentru comunicarea publică mincinoasă, a unor elemente artificial create pentru lezarea drepturilor apelantei. În condițiile în care intimată ar fi dorit să asigure o informare corectă a opiniei publice nu era necesar să recurgă la fabricarea unor afirmații pretins formulate de către apelanta, putând proceda la comunicarea corectă și obiectivă a acestora.

Dovedind evidentă acțiune concertată realizată de către intimată, informația mincinoasă este transmisă în mod sistematic de către intimată Antena 3 SA în cadrul emisiunilor difuzate, ceea ce determină dezinformarea opiniei publice și lezarea gravă a drepturilor nepatrimoniale aparținând apelantei.

(emisiunile: La Ordinea Zilei, 30.07.2013, Subiectiv 30.07.2013, Știrile dimineții, 31.07.2013, Știrile orei 14, 31.07.2013, Se întâmplă în România, 31.07.2013, Previziunile zilei, 31.07.2013, 100 de minute, 31.07.2013, Sinteza Zilei, 31.07.2013)

(ii) acuzații mincinoase privind săvârșirea de către apelanta a unor fapte de corupție și de favorizare a unui procuror din subordine

Titlurile articolelor publicate in data de 17 iulie 2013, precum si continutul acestora exced interesului public prin modalitatea de transmitere a informatiilor care conțin acuzații concrete de favorizare a unui procuror din subordinea Rita Branga, respectiv acuzații concrete privind săvârșirea de către apelanta a unor fapte penale grave.

(iii) Comentariile batjocoritoare, umilitoare si mizerabile publicate si menținute de către intimata Jurindex Media in cadrul cotidianului Lumea Justiției determina aplicabilitatea dispozițiilor legale privind răspunderea civila delictuala -comentariile determina si modalitatea de percepere a apelantei urmare a comunicărilor denigratoare ale intimăților.

Comentariile publicate si menținute determina intenția exclusivă a intimății de umilire si batjocorire a apelantei. Este inadmisibil pentru un cotidian care se prezintă ca o sursă de informare din domeniul justiției, care se adresează magistraților, avocaților si persoanelor din acest domeniu sa publice si sa mențină afirmații.

Comentariile publicate reprezintă parte componentă a articolelor publicate de către intimata Jurindex Media având in vedere modalitatea acestora de dispunere imediat după conținutul articolului. In condițiile in care intimata dorea ca acestea sa reprezinte o secțiune separată avea posibilitatea de realizare a sistemului in aceasta direcție.

Instanța de fond trebuia sa ia in considerare si aceste aspecte, având in vedere ca in cadrul considerentelor enunțate a menționat buna-credința a intimății si respectarea regulilor deontologice. In mod evident publicarea acestor comentarii si menținerea acestora, chiar si ulterior formulării acțiunii de către apelanta, denota intenția exclusivă de denigrare si defăimare a apelantei.

In calitate de titulară a numelui de domeniu luj.ro, intimata Jurindex Media deține responsabilitatea si răspunderea pentru conținutul paginilor de internet aferente numelui de domeniu pe care le deține. Publicarea unor afirmații jignitoare, ca răspuns din partea cititorilor la articolele publicate determina un grav prejudiciu pentru apelanta, conform si practicii CEDO in materie, care statuează responsabilitatea administratorilor de site-uri pentru comentariile a căror publicare o permit in respectivele domenii de internet.

(iii) Afirmațiile privind favorizarea apelantei de către Judecătoria Cornetu reprezintă acuzații concrete, grave si nu simple judecați de valoare cu suport factual suficient, cum retine in mod netemeinic instanța de fond

Pentru a isi susține campania de denigrare si defăimare desfășurată la adresa apelantei, alături de afirmațiile formulate privind implicarea apelantei in fapte de corupție, urmare a acțiunilor introduse de către apelanta pe rolul Judecătoriei Cornetu, intimata a susținut acuzații grave privind favorizarea apelantei de către Judecătoria Cornetu si existența unor documente false in cadrul dosarului de instanța.

Expresiile si afirmațiile utilizate

„Haineala vrea sa ne execute judiciar”, - „se folosește de funcția de autoritate deținută”,

„Consideram ca legea a fost incalcata premeditat, pentru a se răspunde nevoii de urgenta a Oanei Haineala, care vrea sa pună embargo presei independente sa scrie despre activitatea ei”,

„legea nu mai contează atunci când e vorba de șefa CSM, Oana Haineala, care prin natura atribuțiilor sale profesionale, ar fi trebuit sa fie prima care sa vegheze la respectarea legii de către magistrați”

Cu minime eforturi si diligente intimații puteau comunica opiniei publice ca sediul intimatei Sursa Zilei Media a determinat competenta Judecătoriei Cornetu si nu posibilitatea apelantei "de a intimida instanța", precum si ca cererile formulate de către apelanta îndeplinesc condițiile legale prin raportare la dispozițiile Codului de Procedura Civila.

Toate aceste acuzații ale intimaților reprezintă fapte ilicite grave de natura a atrage răspunderea civila delictuala, reprezentând elemente componente ale campaniei de denigrare si defăimare desfășurata, ce depășește limitele admisibile ale libertății de exprimare jurnalistică

(iv) Reaua - credință a intimatei in exercitarea unui jurnalism iresponsabil

Instanța de fond realizează o analiza superficiala a articolelor publicate de către intimata Jurindex

III. Acțiunea intimaților este o acțiune concertata de natura a determina răspunderea civila solidara pentru lezarea drepturilor nepatrimoniale aparținând apelantei .

Prin campania de denigrare si defăimare realizata, intimații au lezat in mod grav drepturile nepatrimoniale ale apelantei determinând un prejudiciu care isi produce efectele in mod continuu, demonstrat inclusiv de comentariile postate.

Prin răspunsul formulat de către intimatul Andi Topala, care susține acuzația mincinoasa ca apelanta a "ținut spatele" unui procuror corupt, determina răspunderea civila delictuala.

Faptele ilicite ale intimaților nu reprezintă acțiuni justificate, determinând acte săvârșite cu rea-credinta si cu încălcarea prevederilor legale aplicabile. Acuzațiile mincinoase, afirmațiile denigratoare si defăimătoare, modalitatea de comunicare continua către opinia publica, modalitatea de exprimare utilizata de către intimați, asocierea mincinoasa a unor elemente din cadrul unui dosar penal, precum si interpretarea acestora, crearea unui cadru de către intimata Antena 3 pentru susținerea acuzațiilor de favorizare a apelantei de către Judecătoria Cornetu, exclusiv pentru reprezentării intimatei Jurindex Media, determinarea conturarea acțiunii concertate săvârșite, care este de natura a atrage răspunderea solidara a intimaților.

Reaua-credinta cu care intimații au acționat reiese in mod evident din analiza acuzațiilor si afirmațiilor mincinoase, denigratoare si defăimătoare

formulate si sustinute. Dreptului fundamental al opiniei publice la informatie ii corespunde obligatia oamenilor de presa de a comunica si raspândi informatii cu respectarea responsabilităților si îndatoririlor prevăzute atât în cadrul legislației naționale cat si europene.

Modalitatea ilicita de obținere a documentelor din cadrul dosarelor-încălcarea garava a Ghidul privind relația sistemului judiciar cu mass media, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 482/1 iunie 2012 care nu permite copierea si difuzarea unor elemente din dosarele penale si fotografierea elementelor din cadrul dosarului aflat pe rolul Judecătoriei Cornetu, reprezintă elemente care determina faptele ilicite săvârșite contrar celor reținute de către instanța de fond.

Reau-credința a intimaților reiese si din modalitatea ilicita de obținere a documentelor prezentate ca si convorbiri telefonice din cadrul dosarului penal invocat. In concret, constienti fiind de faptul de Ghidul privind relația sistemului judiciar cu mass media, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 482/1 iunie 2012 nu permite copierea si difuzarea unor elemente din dosarele penale tocmai pentru a preveni campanii de presa ca cea care formează obiectul prezentei cauze, intimații au făcut tot posibilul pentru a evita caile legale.

Obținerea unor documente din cadrul unui dosar penal aflat pe rolul Curții de Apel București in mod ilegal, fotografierea unor elemente din cadrul prezentului dosar, fara formularea unor cereri de fotocopiere si fara ca instanța de judecata sa incuviințeze obținerea acestora de la dosar determina ca acțiunea săvârșita de către intimate atrage aplicabilitatea dispozițiilor privind răspunderea civila delictuala. Acțiunile intimaților, care reprezintă elemente componente ale unei virulente campanii de denigrare si defăimare exced interesului public care nu legitimează faptele ilicite săvârșite cu rea-credința pentru lezarea drepturilor nepatrimoniale.

De asemenea, instanța de fond in mod eronat a exclus din sfera ilicita utilizarea numărului de telefon aparținând apelantei. Faptele intimaților Jurindex Media și Sursa Zilei (Sursa Zilei, Președintele CSM Oana Schmidt Hăineală către colega anchetată de DNA: "Calmează-te, liniștește-te, că se rezolvă! O să fie bine!") de a transmite, fara nici un interes public, numărul de telefon al reclamantei în cadrul articolelor publicate denota nu doar reaua-credință cu care aceștia au acționat pentru prejudicierea gravă a drepturilor apelantei, dar si încălcarea grava a normele legale aplicabile.

Dispozițiile art. 74 lit. i C.civ prevăd în mod expres că reprezintă atingeri aduse vieții private "difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor ori a altor documente personale, inclusiv a datelor privind domiciliul, reședința, precum și numerele de telefon ale unei persoane sau ale membrilor familiei sale, fără acordul persoanei căreia acestea îi aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele"

Transmiterea publică a numărului de telefon al apelantei nu reprezintă niciun interes public și nu demonstrează decât intenția intimaților Jurindex Media și Sursa Zilei Media de a crea prejudicii grave.

IV. Instanța de apel a determinat în mod disproporționat cuantumul despăgubirilor acordate apelantei

Prezentarea modificată, trunchiată și imparțială a informațiilor, cu atât mai mult cu cât existau documente oficiale, nu este expresia unei exagerări sau provocări permisa jurnaliștilor, ci exclusiv intenția comună a intimatilor de a construi o campanie de discreditare a apelantei prin dezinformarea și manipularea opiniei publice.!

Aplicabilitatea dispozițiilor legale privind limitele libertății de exprimare și protecția drepturilor nepatrimoniale trebuie raportate la prevederile constituționale care instituie obligația de informare corectă a opiniei publice - art. 31 „Mijloacele de informare în masă, publice și private sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”.

De asemenea prevederile constituționale prevăd în cadrul art. 30 alin. 8 următoarele:

Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștința publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.

Intimata Antena 3 în raport de dispozițiile legale aplicabile are obligația pozitivă generală, în calitate de furnizor de servicii media audiovizuale de a se asigura că informațiile difuzate prin intermediul prepusilor săi sunt corecte și sunt prezentate publicului în mod imparțial și cu bună-credință. Dispozițiile Codului civil permit apelantei să pretindă repararea prejudiciului de a se îndrepta fie împotriva autorului direct (prepusului), fie împotriva comitentului - care răspunde pentru această calitate.

Răspunderea solidară a intimatilor este determinată de acțiune comună și concertată realizată pentru susținerea unei campanii de denigrare și defăimare a apelantei în raport de dispozițiile art. 1382-1383 C.civ.

Concluzionează apelanta reclamantă că, în speță, comunicarea afirmațiilor formulate de către intimati privind favorizarea apelantei de către judecătoria Cornetu, falsificarea actelor de la dosar, indicarea numărului de telefon, precum și modificarea unor elemente din cadrul unor documente oficiale, reprezintă un abuz de drept de natură a determina grave prejudicii dreptului la onoare, demnitate, reputație aparținând apelantei.

Mai susține apelanta, că acțiunea intimatilor prin informațiile mincinoase transmise, fabricate sau prin cele batjocoritoare și umilitoare publicate în cadrul platformei aparținând intimei Jurindex Media, preluate de către întreaga mass-media nu prezintă niciun interes public.

În ceea ce privește apelul pârâtei SC Antena 3 SA se critică în cuprinsul acesteia, modul în care au fost analizate de către instanța de fond aspectele reclamante ca fiind de natură delictuală.

În acest sens, pârâta apelantă formulează în esență, următoarele apărări.

Referitor la afirmația *"In virtutea bunelor relații, O ana Schmidt o lauda in fata anchetatorilor pe procurorul spagara"*.

Afirmația prepusului apelantei a fost însă în mod denaturat analizată și explicată de instanța. Ceea ce s-a avut în vedere prin această afirmație a fost faptul că raportul pozitiv de evaluare realizat de către reclamanta a fost ulterior folosit în cadrul procesului penal, care proba, fiind depus la dosarul penal, după cum chiar paratul Andi Topala a afirmat într-o emisiune, iar parata Jurindex a afirmat într-un articol.

Or, dreptul jurnalistului de a exagera și provoca îi permitea acestuia să folosească o astfel de figură de stil, susținând că raportul pozitiv la adresa dnei. Rita Branga, odată ajuns proba folosită în dosarul penal, reprezintă o laudă pe care reclamanta i-a adus-o dnei. Branga în fata anchetatorilor.

În privința afirmației *"Șefa CSM susținea corupții", "Oana Schmidt Haineala a susținut un magistrat Mnâamnat pentru corupție" și "procurorul Oana Haineala îi spune prietenei sale, B.Jta Branga, țgi stea liniștită ca se/rezolva cu ajutorul unui prieten"*.

Instanța a considerat că aceste afirmații reprezintă acuzații de săvârșire a unor fapte de corupție, respectiv trafic de influență, fapte pentru care nu există baza factuală.

În acest caz, instanța a ignorat existența transcrierilor convorbirilor telefonice dintre reclamanta și dna. Rita Branga. Din cadrul acestora, reiese că cele două au purtat repetate discuții cu privire la evoluția anchetei care o viza pe dna. Rita Branga.

Caracterul preeminent al interesului public în raport cu dreptul subiectiv nepatrimonial al persoanei se transpune și prin aceea că un procuror precum reclamanta, are obligația să accepte discursul critic și acuzator din partea presei, atunci când apar probe că în cadrul discuțiilor pe care le purta cu un alt procuror, anchetat, îi spunea acestuia, în contextul anchetei, că "se va rezolva" și "va fi bine" și că "s-a văzut cu domnul respectiv".

Este complet nerezonabil că, în aceste circumstanțe, instanța să considere afirmații precum *"Șefa CSM susținea corupții", "Oana Schmidt Haineala a susținut un magistrat condamnat pentru corupții" și "procurorul Oana Haineala îi spune prietenei sale, Rita Branga, să stea liniștită ca se rezolvă cu ajutorul unui prieten"*, ca fiind lipsite de baza factuală.

În realitate, aceste afirmații reprezintă opinii, judecați de valoare, pe care jurnaliștii erau îndreptățiți să le emită, urmare a analizei dialogului dintre reclamanta și dna. Branga.

Referitor la afirmația *"Șefa CSM, prietena cu un procuror corup f, "Oana Haineala, prietena cu un procuror Mrupf, "Haineala, implicată într-un dosar de corupții?"*

Instanța a considerat că prin aceste afirmații se acreditează ideea unei conexiuni între reclamanta și Rita Branga și se induce opiniei publice ideea că președinta CSM a săvârșit fapte de corupție.

Mai susține apelanta pârâtă că în cazul său, spre deosebire de ceilalți pârâți, instanța a aplicat principiile CEDO în materie, diferit, într-un stil convenit să determine concluzia existenței unui delict civil, instanța sancționând de fapt pure judecăți de valoare.

Intimatul pârât Andi Topală a formulat întâmpinare la apelul declarat de reclamantă, susținând în apărare că articolul din data de 17.07.2013, cu titlul „Numele Oanei Schmidt Haineala și al lui Dorinei Umbrărescu apar în dosarul unui procuror condamnat pentru corupție”, exprima doar un simplu fapt, o realitate, respectiv indicarea celor două persoane menționate în declarațiile date de către Rita Branga în cadrul dosarului penal.

Fapta nu este ilicită întrucât există o cauză care înlătură caracterul ilicit al acesteia și anume, exercițiul normal al unui drept - dreptul subiectiv la liberă exprimare, manifestat prin posibilitatea sa de a trata un subiect (consacrat de art. 30 din Constituție, art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Politice și Civile și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului), cu mențiunile pe care le vom prezenta în continuare.

Arată că nu a făcut referiri asupra vieții private și nici nu a încercat denigrarea acestuia, ci a exercitat un drept subiectiv civil și a adus la cunoștința publicului, un posibil caz de plagiat, săvârșit de o persoană publică, ajunsă în atenția opiniei publice cu mult timp înainte (cazul Beuran), alături de alte cazuri deja notorii în lumea medicală.

Reclamanta face de asemenea referire la Codul deontologic al ziaristului, care nu reprezintă o normă de drept obiectiv ci doar un act colegial de îndrumare. Totuși, chiar de ar fi fost act normativ, nici una dintre afirmațiile făcute în articolele publicate, nu încalcă prevederile acestuia, nu sunt de natură a leza drepturile reclamantei și nu reprezintă o exercitare abuzivă a dreptului la liberă exprimare.

În ceea ce privește prejudiciul, consideră că acesta nu există, nefiind întrunite, așa cum a demonstrat pe larg, condițiile pentru existența faptei ilicite.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a consemnat faptul că acordarea unor daune morale exagerate față de mărimea prejudiciului reprezintă o încălcare a libertății de exprimare.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a reținut, că într-o societate democratică, datorită poziției sociale pe care o ocupă persoanele publice, acestea pot fi expuse criticilor presei, fiind un risc pe care acestea trebuie să și-l asume, fără a putea invoca un prejudiciu moral cu ușurința unei persoane obișnuite (cauza Ligens c. Austriei).

În opinia sa, a solicitat suma de 15.000 EURO cu titlu de daune morale, înseamnă că reclamanta nu dorește o reparație a așa zisului prejudiciu suferit, ci urmărește o îmbogățire fără just temei și o cenzură a libertății de exprimare.

Inexistența condiției privind vinovăția, celui care a cauzat prejudiciul.

Conform practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca răspunderea civilă a ziaristului să fie angajată, reclamantul trebuie să probeze că acesta și-a exercitat dreptul la exprimare cu rea-credință.

A indicat pârâtul, o serie de argumente extrase din jurisprudența CEDO în materie.

Intimata Jurindex Media a formulat la rândul său, întâmpinare la apelul declarat de reclamantă, solicitând respingerea ca nefondat, apărându-se în esență că nu a făcut decât să prezinte publicului informații de interes general din cadrul dosarului penal în care fostul Prim Procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Podul Turcului a fost definitiv condamnat pentru corupție, din declarația acestuia aflată la dosar, raportul pe care reclamanta l-a întocmit referitor la activitatea Ritei Branga, dar și cu privire la modul în care, în opinia pârâtei, este îndeplinită justiția de către Judecătoria Cornetu, sens în care s-au făcut demersuri pentru studierea și fotocopierea dosarului de corupție.

Se arată că după ce în data de 28-29 Iulie 2013 a publicat pe site-ul publicației sale, o serie articole privind unele nereguli făcute de către Judecătoria Cornetu în cadrul dosarelor introduse pe rolul său de către reclamanta, în data de 31 Iulie 2013 analizând actele existente la dosarul de fond aflat pe rolul Judecătoriei Cornetu, s-a observat la dosarul cauzei o cerere completatoare - cu datele complete de identificare ale reclamantei, așa cum ceruse cu câteva zile în urmă - ce purta corecturi în privința datei la care ar fi fost depusă la instanță. Date fiind acestea, în aceeași zi, 31 Iulie 2013, a precizat pe site-ul său că suspectează un fals, dar și o favorizare a reclamantei.

În primul rând, aceasta era o judecată de valoare determinată de corecturile existente la dosarul cauzei, iar în al doilea rând se poate observa că aceasta nu este o afirmație cu caracter determinant.

Instanța europeană încadrează în cadrul judecăților de valoare exprimarea opiniei unei persoane asupra calităților profesionale, morale și personale ale altuia, dar și toate acele afirmații care vizează modul în care o persoană își exercită atribuțiile, chiar dacă la baza acestor critici stau anumite fapte determinate, inclusiv afirmația după care o anumită acțiune este ilegală.

Urmare a acestor nereguli, Curtea de Apel București a dispus admiterea cererii de strămutare a prezentei cauze de pe rolul Judecătoriei Cornetu la Judecătoria sectorului 1 București. Deci faptul că au existat nereguli privind modul de îndeplinire a justiției la Judecătoria Cornetu a fost confirmată de însăși Curtea de Apel București prin admiterea cererii sale de strămutare.

În cadrul articolelor incriminat se aduc la cunoștința publicului:

i) declarații făcute în cadrul unui proces penal în care un magistrat era acuzat de fapte de corupție, arătând concomitent că același magistrat a avut un raport favorabil din partea actualei Președinte al C.S.M., fosta Prim Procuroare a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău;

ii) ca exista o relație de amicitie între reclamanta și Rita Branga, aspect care rezulta cu claritate din notele de redare ale interceptărilor - existente la dosarul cauzei;

iii) ca exista o relație de amicitie în general între familia Oanei Haineala și Rita Branga, acest lucru reiesind clar din vizitele pe care aceasta din urmă le făcea mamei reclamantei cu scopul de a ghici în cărți. Aceste informații se regăsesc într-un dosar penal în care au fost anchetate fapte de corupție ce s-au confirmat prin pronunțarea unei soluții de condamnare;

iv) aspecte de interes public care privesc modul defectuos în care Judecătoria Cornetu face aplicarea noilor dispoziții ale Codului Civil, dar și aspecte care ni se par suspecte și care au legătura cu dosarele introduse de către reclamanta pe rolul instanței mai sus amintite.

Nici susținerea reclamantei ca memoria mamei sale ar fi fost lezată prin publicarea articolelor nu este fondată, întrucât nu a făcut decât să dea publicității declarația fostului magistrat Rita Branga ce a susținut că o cunoștea pe mama reclamantei, pe care o vizita și care îi dădea în cărți. Publicarea conținutului acestei declarații pe lângă faptul că privește un dosar de corupție nu lezează cu nimic memoria mamei reclamantei, întrucât faptul că aceasta din urmă îi dădea în cărți fostului magistrat nu este ceva ilegal, imoral și care să nu aibă o bază factuală. Prezentarea acestei informații scoate la iveală tocmai legătura strânsă dintre Rita Branga și familia Haineala, situație întărită și de conținutul stenogramelor depuse la dosarul cauzei.

Critica reclamantei ca informațiile prezentate sunt scoase din context sunt nefondate, întrucât se poate observa clar din analiza notelor de redare că discuțiile purtate între reclamanta și Rita Branga aveau în vedere tocmai controlul care se efectua asupra acesteia din urmă și soțul dumneaei, control care a dus la demascarea unor fapte de corupție pentru care au și fost condamnați.

Și-a sprijinit pârâta această din urmă apărare, pe notele de redare a înregistrărilor existente la dosarul de urmărire penală nr. 111/P/2006 al Parchetului de pe lângă ÎCCJ – DNA- Secția de Combatere a corupției, susținând în esență că a acționat în sensul de a prezenta publicului informații reale și de interes general, având o bază factuală solidă.

Mai susține pârâta, că reclamanta nu a făcut dovada nici unui prejudiciu.

În ceea ce privește răspunderea pentru comentariile postate, arată pârâta intimată că nici prin cererea de chemare în judecată și nici prin precizările ulterioare, nu s-a făcut referire la acestea, în ceea ce privește obligarea la despăgubiri a pârâtei pentru acestea.

În apărare a invocat statuări ale CEDO în jurisprudența sa, cu referire la responsabilitatea proprietarului unei pagini web pentru comentariile utilizatorilor acelei pagini, precum și faptul că pe site-ul www.luju.ro exista disclaimer prin care se preciza că nu poartă nici un fel de responsabilitate pentru comentariile postate, respectiv pentru fapta altei persoane, restricționarea

comentariilor pe de altă parte echivalând cu o atingere a dreptului la liberă exprimare.

Referitor la chestiunea privind publicarea de către pârâtă a numărului de telefon aparținând reclamantei a arătat că nu a avut intenția de a acționa cu rea credință, publicând numărul personal al reclamantei, intrucat din notele de redare ale interceptărilor observam ca se discuta probleme aferente indeplinirii unui serviciu public si, pe II cale de consecință, a avut credința ca sunt numerele de telefon puse la dispoziție de unitatea de Parchet la care activa. Fiind servicii de telefonie plătite din banul public, asa cum se va vedea, nu se bucura de protecția art. 74 lit. i) din C.civ.

În opinia sa, reiese că nu era vorba de un număr de telefon personal, așa încât nu sunt incidente dispozițiile art. 74 C.pr.civ.

În ceea ce privește susținerea reclamantei că s-ar fi obținut documentele din dosarul 111/P/2006, care au stat la baza articolelor încuviințate arată pârâta că, deși nu s-a acordat permisiunea de a le fotocopia, odată cu acordul de studiere a dosarului, a notat conținutul stenogramelor, astfel că, nu se poate susține că ar fi fost obținute nelegal.

Referitor la critica privind modalitatea de prezentare a elementelor care justificau strămutarea cauzei, a subliniat că însăși Curtea de Apel a apreciat că se impune strămutarea precum și că reclamanta la rândul său, a cerut strămutarea dosarului de ordonanță președințială, cerere admisă.

Mai mult, chiar prin ordonanța din 27.08.2014 data în dosarul penal prin care s-a clasat cauza, s-a reținut existența unor erori la modul de instrumentare a acestuia, în cadrul procedurii prealabile.

Deci baza factuală pentru efectuarea acelor afirmații a existat, dar trebuie menționat ca acestea nu constituie obiectul cererii de chemare în judecată.

Referitor la prejudiciu susține pârâta că nu a fost dovedit, reclamanta continuându-și până la final mandatul de Președinte al CSM, iar în continuare a rămas membru în CSM.

Apelanta reclamantă a depus întâmpinare, solicitând respingerea ca nefondat a apelului pârâtei SC Antena 3 SA, arătând în esență că, în mod sistematic apelanta-parata Antena 3 SA în cadrul emisiunilor difuzate a susținut ca „Oana Schmidt Haineala ținea spatele unui magistrat condamnat pentru corupție”, precum și „procuroarea Oana Haineala îi spune prietenei sale, Rita Branga, să stea liniștită ca se rezolvă cu ajutorul unui prieten” ceea ce determină dezinformarea opiniei publice și lezarea gravă a drepturilor nepatrimoniale aparținând apelantei.

Calitatea intimaților de profesioniști, respectiv a apelantei -parate Antena 3 determină ca aceștia aveau reprezentarea gravității afirmațiilor transmise și aveau obligația/constituțională de informare corectă a opiniei publice. Prin informarea corectă, intimații aveau obligația de a transmite informația într-o modalitate corectă și imparțială a informației, cu atât mai mult cu cât existau elemente concrete din cadrul dosarului de cercetare penală.

Prezentarea modificata, trunchiata si impartiala a informatiilor, cu atât mai mult cu cat existau documente oficiale, nu este expresia unei exagerări sau provocări permisa jurnaliștilor, ci exclusiv intenția comuna a intimaților de construi o campanie de discreditare a apelantei prin dezinformarea si manipularea opiniei publice.

De asemenea, in condițiile in care apelanta - parata Antena 3 ar fi urmărit informarea corecta a opiniei publice ar fi prezentat conținutul raportului prezentat in mod manipulativ ca laudativ, pentru a permite telespectatorilor sa percepea informația in mod corect si obiectiv. Susținerile invocate privind dreptul ziariștilor la exagerare, provocare si critica consideram ca nu sunt aplicabile in condițiile in care apelanta-parata Antena 3 a susținut si dezvoltat împreuna cu ceilalți intimați - Lumea Justiției si Sursa Zilei o constructie ilicita mincinoasa al cărei scop exclusiv a fost denigrarea si defăimarea apelantei-reclamante.

Raportul intocmit de către apelanta-reclamanta, astfel cum in mod corect a reținut instanța de fond nu a fost intocmit in timpul cercetării procurorii Rita Brânca.

Niciunul dintre intimați nu a prezentat si aceste elemente pentru a permite opiniei publice crearea unei păreri obiective, fiind extrase din context numai elementele care le permiteau intimaților discreditarea si denigrarea apelantei.

Intimații au conștientizat ca telespectatorii, respectiv cititorii nu dețin studii de specialitate si nici nu au posibilitatea de efectua cercetări suplimentare, astfel incat informația este preluata si perceputa astfel cum este transmisa. In aceasta cauza nu vorbim de o emisiune, ci de 35 de emisiuni, al căror conținut aproape/ identic a fost transmis repetitiv si sistematic in mai multe zile, fiind zile in care aceeași informație a fost comunicata public in cadrul a 11 emisiuni. Indică emisiunile difuzate de către apelanta – intimata Antena 3 SA care vizează afirmațiile mincinoase si prezentări trunchiate ale unor documente oficiale.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin raportare la apelurile cu care a fost investit și dispozițiile art. 478 C.pr.civ., Tribunalul urmează să aibă in vedere următoarele:

Printre criteriile de analiză a echilibrului între dreptul la liberă exprimare, așa cum este consacrat în art. 10 din CEDO și dreptul la respectarea demnității, la bună reputație ori viață privată, care face și obiectul prezentei cauze, așa cum sunt consacrate în jurisprudența CEDO cât și în concordanță cu aceasta, în jurisprudența și doctrina internă, s-a apreciat că se numără acelea privind contribuția la o dezbatere de interes general, calitatea persoanei vizate, modul de obținere a informațiilor, veridicitatea lor și modul, respectiv, forma de transmitere, impactul produs, severitatea sancțiunii, comportamentul persoanei vizate.

Se consideră că în ceea ce privește informațiile făcute publice, în legătură cu o persoană publică, așa cum este cazul reclamantei apelante din

spetă, se impune acționarea cu bună credință, pe baza unor informații credibile, având o bază factuală și de asemenea cu respectarea deontologiei profesionale în cazul unui jurnalist.

În ceea ce privește dreptul la reputație, consacrat de art. 8 din CEDO ca parte a dreptului la respectul vieții private, se desprinde din jurisprudența CEDO că pentru a fi aplicabil art. 8, nivelul de gravitate al unui atac asupra reputației persoanei vizate, trebuie să fie de natură a crea un prejudiciu acesteia, prin atingerile aduse dreptului la respectul vieții private (cauza A.C. Norvegiei nr. 28070/06 Hot. Din 09.04.2009).

S-a a statuat în aceeași jurisprudență a CEDO, că instanțele naționale, uzând de marja de apreciere permisă, trebuie să analizeze dreptul și îndatorirea presei de informare publică prin prisma interesului asupra chestiunilor de ordin public, general și în măsura în care informațiile de această natură nu au fost obținute pe astfel de căi, care să determine concluzia că publicarea lor este una nelegală (cauza von. Hannover c. Germaniei, Hot. Din 7.02.2012).

S-a mai considerat și că trebuie avut în vedere că persoanele publice, deși recunoscându-li-se dreptul la respectarea imaginii, reputației și vieții private, nu se pot totuși aștepta la o protecție similară cu aceea aplicabilă în cazul unor particulari, necunoscuți, în analiza situațiilor reclamate ca prejudiciabile, instanța urmând a pune în balanță dreptul reclamantului la respectarea imaginii, reputației, onoarei pe de o parte, iar pe de altă parte, interesul public prin prisma libertății de exprimare, în care s-a considerat că jurnaliștii joacă un rol esențial, de gardian public.

În acest sens, trebuie luate în considerare elemente precum calitatea specifică a celui care transmite informația, calitatea persoanei la care se referă, pretins lezată, mijloacele prin care a fost difuzată informația, mesajul de impact asupra maselor (presă scrisă, televiziune, internet, etc.) publicul căruia se adresează, ingerința într-un act și proporționalitatea acesteia în scopul legitim.

Trecând, în baza acestor argumente și principii, la analiza apelurilor declarate în cauză, Tribunalul urmează să constate că sunt deopotrivă nefondate.

Cu privire la apelul reclamantei, prin care se critică opinia instanței de fond asupra existenței condițiilor răspunderii părților Andi Topală, SC Sursa Zilei Media SRL și Jurindex Media SA și implicit asupra obligării acestor a în solidar alături de pârâta SC Antena 3 SA la despăgubiri pentru daunele morale afirmate, apreciază că instanța fondului a realizat o analiză justă, corectă a stării de fapt dedusă judecății raportat la probatoriul administrat, reținând în fond, în mod argumentat că maniera prin care cei 3 pârâți menționați au procedat, nu depășește limitele libertății de exprimare care se prefigurează de dispozițiile art. 10 din CEDO, reieșind din acest material probator că atât articolul din 17.07.2013 editat de pârâtul Andi Topală și publicat în cotidianul pârât Sursa Zilei cât și articolul publicat de Jurindex Media SA, pe care apelanta reclamantă le-a indicat în acțiunea sa, au avut la bază informații obținute în urma aprobării

studierii dosarului în care Procurorul șef al Parchetului de pe lângă Judecătoria Podul Turcului a fost condamnat pentru corupție, incluzând înseși declarațiile acestuia în legătură cu natura și amploarea relațiilor pe care le-a avut cu reclamanta, cunoștința cu mama acesteia care i-a „ghicit în cărți”, raportul oficial întocmit de reclamantă cu privire la activitatea respectivului procuror, aflat atașat la dosar, redarea stenogramelor din dosar ori extrasele din cuprinsul interceptărilor telefonice dintre reclamantă și Procurorul în discuție, verificările acestora, informații de către pârâta Jurindex.

Ca atare, nu se poate reține în sarcina celor 3 pârâți pe care îi vizează apelul reclamantei că ar fi acționat în afara limitelor impuse dreptului de liberă exprimare, atâta vreme cât articolele incriminate de reclamantă se refereau la chestiuni de interes general, legate de anchetă și un proces care viza o persoană publică, magistrat, de al cărei nume se lega numele reclamantei apelante, inclusiv prin prisma raporturilor specifice de serviciu. Pe de altă parte, se va avea în vedere și ideea care se desprinde din jurisprudența CEDO, în sensul că presa trebuie în principiu, să se poată baza pe rapoarte oficiale fără a fi nevoie să se facă cercetări independente cât timp contribuie la dezbateră publică.

Cât privește chestiunea modului în care s-au făcut referiri la evoluția actelor și lucrărilor în dosarul Judecătoriei Cornetu, inițial investită cu soluționarea cauzei de față, tribunalul apreciază că nu se justifică pretenția apelantei de a considera că au fost încălcate limitele libertății de exprimare, chestiunea în discuție, făcând însuși obiectul analizei Curții de Apel București care, investită cu cererea de strămutare a judecării cauzei de la acea instanță, tocmai pentru că s-au exprimat suspiciuni legate de corectitudinea acestora, a decis că se impune măsura strămutării, în baza art. 140 alin. 2 C.pr.civ.

Prin urmare, criteriile anunțate anterior, pe care instanța trebuie să le aibă în vedere în analiza echilibrului între dreptul la libertatea de exprimare și dreptul pretins a fi fost lezat prin exercitiul acestuia, sunt respectate, în ceea ce-i privește pe cei 3 pârâți pe care îi vizează criticile apelantei reclamante.

Cât privește nemulțumirea acesteia legată de neluarea în considerare a comentariilor postate pe site-ul publicației pârâtei Jurindex Media SA, la care s-a referit reclamanta în cererea modificatoare a acțiunii introductive de instanță, în cuprinsul argumentării acesteia, reține apărarea pârâtei în sensul care se desprinde din hotărârea din 02.02.2016 a Curții CEDO în cauza Maghyar Tortelemzalgaltok Egyesület and Index Rt v. Hungary cu referire la angajarea răspunderii proprietarului unei pagini web, pentru comentariile utilizatorilor, aceasta indicând existența unui disclaimer în care se precizează că nu poartă responsabilitatea comentariilor prestate.

În plus, Curtea Europeană a apreciat în jurisprudența sa în legătură cu forma, stilul, termenii folosiți, modalitatea de transmitere a mesajului ori mijloacele de comunicare printre care se regăsește utilizarea spațiului virtual (web-site, blog, etc.) ca alternativă la modalitățile clasice de exprimare, comunicare a ideilor, opiniilor, ca făcând parte din sfera de protecție a art. 10

din CEDO, că apelarea la insulte ori expresii vulgare care, în principiu sunt susceptibile de a justifica sancționarea jurnaliștilor, nu trebuie privită totuși, ca un criteriu decisiv în acest sens.

În speță, comentariile la care se referă reclamanta nu aparțin pârâtei Jurindex Media SA, ci unor terți care au uzat de o pagina web a publicației acesteia și în privința căroră, pârâta a arătat o serie de motive pentru care nu poate în mod obiectiv să exercite un control și o cenzură asupra tuturor acelor comentarii într-un număr însemnat, astfel încât nu se poate vorbi de existența unor motive justificate care să atragă răspunderea pârâtei pentru fapta altei persoane.

În ceea ce privește nemulțumirea reclamantei apelante în legătură cu numărul de telefon făcut public odată cu notele de redare ale interceptărilor telefonice, pornind de la maniera în care aceasta s-a realizat, se apreciază că prima instanță a considerat, în mod corect că nu reprezintă un act de încălcare a valorilor morale indicate de către reclamantă.

Se mai apreciază că, față de ansamblul probator administrat și aspectele analizate, că nu au fost depășite în cazul celor 3 pârâți dozele de exagerare și provocare admisibile în raport de problemele supuse dezbaterii și atenției publice.

Instanța de fond a respins în mod corect pretențiile reclamantei față de aceștia, neputându-se reține că modul în care au acționat este de natură a contura ideea că au procedat la publicarea cu rea-credință a unor informații neverificate, lipsite întrutotul de substrat factual, respectiv cu intenția clară de a distruge reputația reclamantei.

Tribunalul mai reține că în jurisprudența sa, CEDO a reamintit că dreptul jurnaliștilor de a transmite mesaje, informații de interes general în virtutea rolului recunoscut de „gardian al democrației”, este apărat, sub condiția ca aceștia să acționeze cu bună-credință, în baza unor fapte și informații veridice și cu respectarea eticii profesionale a jurnaliștilor, condiție care nu reiese că nu ar fi fost respectată de cei trei pârâți vizați prin apelul reclamantei.

Pe de altă parte, sursele acestora de informații constau tocmai în documente oficiale.

Față de acestea, apreciază Tribunalul ca fiind nefondate criticile apelantei reclamante în ceea ce privește modul în care instanța de fond a analizat situația de fapt și a concluzionat, în raport cu cei trei pârâți față de care pretențiile acesteia au fost respinse, prin raportare la temeiurile de drept și jurisprudența CEDO relevantă pentru cauză.

În ceea ce privește apelul pârâtei SC Antena 3 SA, Tribunalul consideră însă, că prima instanță a dispus sancționarea acesteia în mod temeinic, argumentat, atâta vreme cât rezultă în mod evident din frecvența cu care au fost difuzate emisiunile în care numele reclamantei a fost legat de „procuroarea șpăgară” și cauza penală în care aceasta era cercetată și anumite afirmații la adresa reclamantei, astfel încât, așa cum a reținut și prima instanță, să se creeze

o imagine defavorabilă reclamantei pentru categoriile de public obișnuit al acelor emisiuni.

Deși, apelanta pârâtă admite că instanța de fond a aplicat în speță principiile enunțate de Curtea Europeană și jurisprudența sa în materie, consideră că în ceea ce privește analiza stilului folosit, ignorarea unor elemente precum transcrierile convorbirilor telefonice dintre reclamantă și procurorul Rita Branga, care în opinia sa ar fi de natură suficientă să-i susțină afirmațiile privind susținerea „corupților” printre care Rita Branga, cea aflată în discuție în cazul de față, ori faptul că reclamanta a fost cercetată pentru favorizarea infractorului ar fi de natură să determine netemeinicia soluției primei instanțe față de ea.

Or, apreciază Tribunalul că în cazul său „stilul” folosit în emisiunile transmise în mod repetitiv, prin formulările folosite, conținutul titlurilor, nu a fost tocmai unul care să poată fi încadrat în limitele rezonabile și permise libertății de exprimare, care nu presupune exercițiul unui drept absolut.

Așa cum rezultă din dispozițiile art. 10(2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, exercițiul libertății de exprimare poate fi supus unor „formalități, condiții, restricții” ceea ce justifică unele „ingerințe” în exercițiul acestor libertăți, necesare protejării anumitor valori.

Chiar dacă se recunoaște jurnaliștilor în genere, libertatea de exprimare, ea trebuie circumscrisă situațiilor concrete la care se referă, iar pentru satisfacerea interesului publicului de a cunoaște, de a fi informat în legătură cu chestiuni de ordin general, nu este admis a se depăși limitele peste care se poate considera în mod justificat că se intră în sfera ilicitului.

Deși, în cazul reclamantei, persoana publică, cu atribuții în sistemul judiciar, așa cum a reținut și CEDO în jurisprudența sa referitoare la această categorie de persoane, se admite posibilitatea folosirii unui stil „mai critic”, acestea urmând a fi conștiente că prin natura funcțiilor pe care le ocupă se expun într-un alt mod interesului public decât particularii necunoscuți, totuși, dată fiind calitatea pârâtei și modalitatea în care aceasta transmite informațiile în legătură cu problemele de interes general, se reține că însăși Curtea Europeană a apreciat în sensul în care „canalele media audiovizuale au efecte mult mai rapide și mai puternice decât presa scrisă” (cauza Jersild contra Danemarcei, Hotărârea din 23 sept. 1994), astfel încât se impune o mai mare responsabilizare a acelor care își exercită dreptul la exprimare pe aceste căi.

Art. 31 din Constituția României reglementează că mijloacele de informare în masă, publice ori private sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

S-a apreciat că o serie de elemente cum ar fi maniera de exprimare, conținutul discursului public, contextul în care este exprimat, scopul acestuia, conduita moderatorului, sunt relevante în aprecierea respectării limitelor libertății de exprimare.

De asemenea, Curtea a statuat că dreptul jurnaliștilor de a comunica informații cu privire la chestiunile de interes general este protejat cu condiția ca aceștia să acționeze cu bună-credință, în baza unor fapte exacte, precise.

Or, în speță, situația de fapt în cazul apelantei pârâte, privită în ansamblu, modul în care s-a acționat prin reformularea informațiilor pe care pretinde că le-a preluat, nu pot fi privite ca respectând limitele libertății de exprimare.

Formule precum „Hăineală, implicată în dosar de corupție”, „Șefa CSM, prietenă cu un procuror corupt”, „Șefa CSM susține corupții”, nu reflectă altceva decât o lipsă de imparțialitate și o tendință de a crea o imagine negativă a reclamantei de natură a se răsfărge ca atare asupra sistemului judiciar însuși, așa cum corect a reținut și instanța.

Așa zisele „figuri de stil”, la care se referă apelanta pârâtă, nu sunt altceva decât formule și expresii menite a atrage oprobiul public ca de altfel și maniera afirmativ interogativă în care, dincolo de abilitatea specifică recunoscută jurnalistului de a obține informații, de a provoca reacții, angajatul pârâtei apelante în cadrul emisiunii „Previziunile zilei”, a determinat pe interlocutorul său (jurnalistul Andi Topală) să confirme și practic să susțină propria-i afirmație, rezultatul echivalând cu o afirmație la adresa reclamantei că „ține spatele cuiva” corupt.

O astfel de manieră nu poate fi privită ca având calitatea de a permite publicului posibilitatea de a-și forma propria convingere, în mod liber și prin apreciere proprie, mesajul transmis fiind deja conturat astfel încât să poată fi înșușit ca atare, mai ales de persoanele predispuse a acorda o credibilitate exagerată în cazurile de acest gen, canalelor media.

Se apreciază în consecință, că rațiunea demersurilor în cazul apelantei pârâte prin angajații săi, a fost aceea de a defăima persoana reclamantei ca exponent al sistemului judiciar însuși.

Cât privește proporționalitatea sancțiunii aplicate pârâtei apelante, respectiv cuantificarea daunelor morale, Tribunalul consideră că elementele concrete ale cauzei și prin raportare la criteriile specifice acesteia, ce trebuie avute în vedere în acest caz, privite în mod conjugat, precum personalitatea și calitatea reclamantei, gravitatea afirmațiilor, maniera în care s-a produs fapta ilicită dar și din punct de vedere al necesității de a proceda în echitate, instanța de fond a acordat despăgubirile rezonabile, echitabile, apărarea pârâtei în sensul că din toate faptele imputate, numai o parte au fost analizate și reținute ca imputabile, nefiind de natură a determina o altă concluzie întrucât faptele imputate pârâtei privite în ansamblu și conjugat, au determinat intervenția instanței, întrunind cerința atragerii sancțiunii, iar nu doar cele la care instanța s-a referit cu titlu de exemplu.

În raport de toate acestea, Tribunalul consideră apelul pârâtei nefondat și urmează ca în baza art. 480 C.pr.civ., ținând cont și de considerentele expuse în